

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 września 1958 r. Nr 10 Poz. 74 — 89

TREŚĆ:

74.

ZARZĄDZENIE nr 372 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 sierpnia 1958 r.

w sprawie funduszu zakładowego na rok 1958 w podległych radom narodowym przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, produkcji pomocniczej oraz sprzętu i transportu, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: ZBT/58)

Na podstawie rozporządzeń Rady Ministrów:

— z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geologicznych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego (Dz. U. nr 40, poz. 184),

— z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach przemysłowych rozliczających się z budżetem terenowym (Dz. U. nr 40, poz. 180),

— z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego (Dz. U. nr 38, poz. 175)

zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach, podległych radom narodowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zaliczonych do rodzaju przedsiębiorstw budowlano-montażowych, produkcji pomocniczej oraz sprzętu i transportu, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego i rozliczających się z budżetem terenowym, tworzy się fundusz zakładowy na rok 1958.

§ 2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe planowo rentowne dokonują odpisów na fundusz zakładowy od osiągniętego zysku na zasadach, określonych w powołanym na wstępie rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, geologicznych i samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego, według niżej ustalonych i uzgodnionych z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych stawek:

— przedsiębiorstwa ogólno-budowlane 51%

— przedsiębiorstwa instalacyjne 39%

§ 3. Przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie, odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac, planowanego na 1958 r., jeżeli spełnią warunki, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. nr 18, poz. 74).

§ 4. Jeżeli przedsiębiorstwo produkcji pomocniczej pogorszy w 1958 r. swój wynik w porównaniu z wynikiem osiągniętym w 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu z wynikiem planowanym na 1957 r. — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl przepisów § 3 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyników wyniesie więcej niż 20%, przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 5. Jeżeli przedsiębiorstwo produkcji pomocniczej poprawi wynik 1958 r. w porównaniu z wynikiem 1957 r., a w przypadkach, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, z wynikiem planowanym na 1957 r., dokonuje ono odpisu dodatkowego w wysokości kwoty odpowiadającej 0,6% osobowego funduszu płac planowanego na 1958 r. za każdy procent poprawy rentowności, mierzonej stosunkiem procentowym sumy wzrostu zysku do sumy kosztów własnych sprzedanej produkcji i usług przemysłowych w 1957 r.

§ 6. Nowo powstałe przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej, powstałe w wyniku reorganizacji oraz te, których plan na rok 1958, zgodnie ze wskaźnikami, ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, zakładają pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1957 — prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy uzyskują za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958 w wysokości określonej w §§ 3, 4 i 5 niniejszego zarządzenia.

§ 7. Przedsiębiorstwa sprzętowo-transportowe dokonują odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy w kwocie, odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac planowanego na rok 1958, jeżeli spełni warunki, o których mowa w art. 3, ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. nr 18, poz. 74).

§ 8. Jeżeli przedsiębiorstwo sprzętowo-transportowe pogorszy w roku 1958 swój wynik w porównaniu do wyniku, osiągniętego w 1957 r., a w przypadkach o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy, w porównaniu do wyniku planowanego na rok 1957 — suma odpisu zasadniczego ustalona w myśl § 7 podlega zmniejszeniu o 4% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach do 10% oraz o dalsze 6% za każdy procent pogorszenia wyników w granicach od 10 do 20%. Jeżeli pogorszenie wyniku wyniesie więcej niż 20% przedsiębiorstwo traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy.

§ 9. Jeżeli przedsiębiorstwo sprzętowo-transportowe osiągnie w roku 1958 poprawę wyniku w porównaniu z wynikiem 1957 r., dokonuje ono odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości:

1) 40% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku do 15%,

2) dalszych 20% poprawy wyniku w razie osiągnięcia poprawy wyniku powyżej 15%,

— w porównaniu do wyniku osiągniętego w 1957 r.

§ 10. Nowo powstałe przedsiębiorstwa sprzętowo-transportowe, powstałe w wyniku reorganizacji oraz te, których plan na rok 1958, zgodnie ze wskaźnikiem ustalonym przez jednostkę nadrzędną, zakłada pogorszenie wyniku działalności gospodarczej w stosunku do roku 1957 — prawo do odpisu zasadniczego na fundusz zakładowy uzyskują za osiągnięcie wyniku planowanego na rok 1958, a prawo do odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy — za poprawę wyniku w stosunku do wyniku planowanego na rok 1958 w wysokości określonej w § 7, 8 i 9 nieniejszego zarządzenia.

§ 11. Przy obliczaniu funduszu zakładowego przedsiębiorstwa dokonują korekt, wpływających na zwiększenie wyniku działalności:

1) zgodnie z przepisami art. 6 ustawy o funduszu zakładowym na rok 1958,

2) z tytułu zmiany zasad finansowania kapitalnych remontów w przypadku, gdy odnośne zmiany nie zostały ujęte w planach 1958 r.

§ 12. W celu obliczenia odpisu na fundusz zakładowy na rok 1958 przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej oraz sprzętowo-transportowe korygują wynik działalności gospodarczej roku 1957 o osiągnięty w sposób niezasłużony zysk z następujących tytułów:

1) niewykonanie planu BHP,
2) nieamortyzowania obiektów majątku trwałego,
3) niewykonania średnich i bieżących remontów,
4) oszczędności na delegacjach z tytułu zarządzenia nr 14 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie ograniczenia wydatków na podróże służbowe,
5) nieprzeszacowania produkcji w toku,
6) zaniżenia norm zużycia materiałów,
7) pogorszenia jakości produkowanych wyrobów.

§ 13. W przedsiębiorstwach produkcji pomocniczej, w których wartość produkcji nietypowych artykułów i usług nie objętych obowiązującymi cennikami (taryfami) nie przekracza w roku 1958 — 50% ogólnej wartości produkcji i usług, należy odpowiednio skorygować wynik roku 1957, aby zachować porównywalność z wynikiem roku 1958.

§ 14. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1958 r.

MINISTER
wz **Wł. Kopeć**

75.

ZARZĄDZENIE nr 373 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 sierpnia 1958 r.

w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: FE/7/10/58)

W celu ujednolicenia przepisów i czynności z zakresu ubezpieczeń majątkowych w jednostkach organizacyjnych resortu zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne prowadzące swą działalność na zasadach rozrachunku gospodarczego są obowiązane:

1) zapewnić należytą ochronę ubezpieczeniową mienia i osób przed skutkami zdarzeń losowych przez:
   a) wykonanie obowiązku ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń od ryzyk podlegających obowiązkowi ubezpieczenia,
   b) podejmowanie decyzji w sprawie ubezpieczenia od ryzyk nie podlegających obowiązkowi ubezpieczenia,
2) zawiadamiać swą nadrzędną jednostkę organizacyjną o szkodach ponad zł 20.000 dla umożliwienia jej ewentualnego wzięcia udziału w likwidacji szkody,
3) zgłaszać do Państwowego Zakładu Ubezpieczeń szkody w ubezpieczonych przedmiotach w przepisanym terminie i brać udział w ich likwidacji,
4) przedkładać Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń we właściwym terminie wszelkie dokumenty, mające wpływ na wypłatę odszkodowania tak, aby nie dopuścić do przeciągania się likwidacji szkody z winy przedsiębiorstwa,
5) sprawdzać pod względem rzeczowym, taryfowym i rachunkowym otrzymane z Państwowego Zakładu Ubezpieczeń dokumenty ubezpieczenia, w celu zapewnienia właściwego wymiaru składek i prawidłowej likwidacji szkód,
6) przesyłać do nadrzędnej jednostki organizacyjnej sprawy ubezpieczeniowe o znaczeniu zasadniczym dla działalności ubezpieczeniowej Ministerstwa oraz sporne sprawy ubezpieczeniowe, co do których nie osiągnięto we własnym zakresie porozumienia z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń,
7) prowadzić ewidencję ubezpieczeń, ewidencję składek wpłaconych do Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz rejestrować wszelkie szkody losowe powstałe zarówno w ubezpieczonych, jak i nieubezpieczonych przedmiotach — według działów ubezpieczeń,
8) sporządzać okresowe sprawozdania ze stanu ubezpieczeń na podstawie ewidencjonowanego w sposób przewidziany w pkt 7 materiału liczbowego i przesyłać je do nadrzędnych jednostek organizacyjnych.

2. Dyrektor przedsiębiorstwa powinien zabezpieczyć wykonanie w przedsiębiorstwie prac z zakresu ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

§ 2. 1. Mienie, tak ruchome, jak i nieruchome jednostek budżetowych nie podlega ubezpieczeniu. Zasada ta dotyczy wszystkich rodzajów ubezpieczeń.

2. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych jednostki budżetowe mogą wystąpić do Departamentu Finansowo-Ekonomicznego o uzyskanie zezwolenia na zawieranie umów o ubezpieczenie w określonych rodzajach ubezpieczeń.

§ 3. 1. Jednostki budżetowe mają obowiązek ubezpieczyć:

1) mienie osób trzecich — jeżeli obowiązek ten wynika z umów zawartych między jednostkami budżetowymi z osobami trzecimi lub z innych tytułów prawnych,
2) osoby — jeżeli obowiązek ich ubezpieczenia zagwarantowany jest zbiorowym układem pracy lub wynika z przepisów ustawowych.

2. Z mocy art. 11 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. nr 58, poz. 404) jednostki budżetowe mają obowiązek ubezpieczyć od nieszczęśliwych wypadków wszystkich pracowników, zajmujących stanowiska w służbie ochrony przeciwpożarowej i zatrudnionych w komórkach organizacyjnych służby przeciwpożarowej.

3. Ubezpieczenie, o którym mowa w ustępie poprzednim, następuje na warunkch obowiązkowego ubezpieczenia członków straży pożarnej od nieszczęśliwych wypadków, wydanych przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń i zatwierdzonych przez Ministra Finansów.

§ 4. Jednostki budżetowe nie mają obowiązku składania sprawozdań ze stanu ubezpieczeń z tytułu zawartych umów ubezpieczenia.

§ 5. 1. Do zakresu działania jednostek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami należy:

1) nadzór nad właściwym wykonaniem przez przedsiębiorstwa przepisów obowiązujących w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych,
2) instruktaż i udzielanie pomocy przedsiębiorstwom w zakresie zagadnień ubezpieczeniowych przy okazji inspekcji w terenie lub przez urządzanie odpraw i kursów; o kursach należy zawiadomić Ministerstwo — Departament Finansowo-Ekonomiczny,
3) przeprowadzanie inspekcji i kontroli wykonania wydanych zarządzeń, sprawdzanie prawidłowości zawartych przez przedsiębiorstwa umów o ubezpieczenie i prawidłowości wymierzonych składek,

4) prowadzenie ewidencji szkód zgłoszonych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 (kontrola szkód według działów ubezpieczeń),

5) udział w likwidacji poważniejszych szkód losowych oraz zawiadamianie Ministerstwa o szkodach ogniowych ponad zł 120.000 i terminach ich likwidacji w celu ewentualnego wzięcia udziału Ministerstwa w likwidacji,

6) przesyłanie do Ministerstwa spraw ubezpieczeniowych o znaczeniu zasadniczym dla działalności ubezpieczeniowej Ministerstwa, które wymagają bezpośredniego omówienia z Zarządem Głównym Państwowego Zakładu Ubezpieczeń,

7) analiza sprawozdań przedsiębiorstw ze stanu ubezpieczeń oraz sporządzanie zbiorczego sprawozdania i przesyłanie go wraz z analizą do Ministerstwa w przepisanym terminie.

2. Dyrektor jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad przedsiębiorstwami powinien zabezpieczyć wykonanie wyżej wymienionych czynności.

§ 6. 1. Sprawy z zakresu ubezpieczeń majątkowych i osobowych należą w Ministerstwie do zakresu działania Departamentu Finansowo-Ekonomicznego.

2. Do zakresu działania Departamentu Finansowo-Ekonomicznego należy w szczególności:

1) opracowanie przepisów normujących czynności w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych,

2) opiniowanie projektów aktów normatywnych i warunków ubezpieczeń nadsyłanych do uzgodnienia przez inne resorty lub przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń,

3) zawieranie porozumień z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie specjalnych warunków ubezpieczeń dla różnych rodzajów ryzyk ubezpieczeniowych,

4) wykładnia obowiązujących przepisów i instruktaż w tym zakresie,

5) sprawowanie ogólnego nadzoru i dokonywanie kontroli działalności ubezpieczeniowej jednostek organizacyjnych resortu,

6) udział w likwidacjach poważniejszych szkód losowych,

7) sporządzanie zbiorczej sprawozdawczości i analiza ekonomiczna wyników ubezpieczeń,

8) załatwianie innych spraw związanych z działalnością ubezpieczeniową resortu.

§ 7. 1. Bezpośredni nadzór nad działalnością z zakresu ubezpieczeń majątkowych i osobowych w przedsiębiorstwach byłego resortu budownictwa, sprawowany dotychczas przez Departament Finansowo-Ekonomiczny, przechodzi do właściwych jednostek bezpośrednio nadrzędnych nad przedsiębiorstwami.

2. Przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio Ministrowi lub podporządkowane instytutom resortu będą nadal nadzorowane przez Departament Finansowo-Ekonomiczny.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 sierpnia 1958 r.

2. Tracą moc obowiązującą:

1) instrukcja Ministerstwa Budownictwa z dnia 30 września 1949 r. L . dż. D VII/3/7271/49 w sprawie organizacji prac ubezpieczeń majątkowych w centralnych zarządach, przedsiębiorstwach i zakładach bezpośrednio podległych Ministerstwu Budownictwa,

2) zarządzenie nr 22 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 22 marca 1951 r. w sprawie ubezpieczeń rzeczowych w podległych jednostkach gospodarczych (Dz. Urz. MBMiO nr 3, poz. 22),

3) zarządzenie nr 79 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 7 lipca 1951 r. w sprawie ubezpieczenia od ognia sprzętu budowlanego będącego w posiadaniu podległych przedsiębiorstw (Dz. Urz. MBMiO nr 6, poz. 76),

4) okólnik nr 35 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 6 września 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. Urz. MBMiO nr 11, poz. 110),

5) zarządzenie nr 34 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 29 lutego 1952 r. w sprawie ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez podległe jednostki gospodarcze (Dz. Urz. MBMiO nr 4, poz. 43),

6) okólnik nr 71 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 28 listopada 1953 r. w sprawie organizacji i właściwego funkcjonowania komórek ubezpieczeń rzeczowych w podległych przedsiębiorstwach (Dz. Urz. MBMiO nr 22, poz. 205),

7) zarządzenie nr 10 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 21 stycznia 1955 r. w sprawie ubezpieczenia od ognia produkcji budowlano-montażowej przez przedsiębiorstwa (Dz. Urz. MBMiO nr 2, poz. 12).

MINISTER

wz **Wł. Kopeć**

76.

ZARZĄDZENIE nr 376 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 sierpnia 1958 r.

w sprawie zmiany branżowych planów kont przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz biur projektów.

(Znak: KS-I/D-101/58)

W związku z § 6 ust. 2 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Mon. Pol. nr A-67, poz. 851, z 1956 r. nr 105, poz. 1219, z 1957 r. nr 47, poz. 290) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 marca 1958 r. w sprawie jednostek nadrzędnych nad przedsiębiorstwami budowlano-montażowymi podległymi Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych lub przez niego nadzorowanymi (Mon. Pol. nr 21, poz. 129), zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1958 r. w sprawie szczególnych zasad oraz źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Mon. Pol. nr 62, poz. 357) i zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Finansów z dnia 31 marca 1958 r. w sprawie rozliczeń z tytułu zysków i strat w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Mon. Pol. nr 30, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W branżowym planie kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 120 Ministra Budownictwa z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie branżowych planów kont dla jednostek resortu Ministra Budownictwa (Dz. Urz. Min. Bud. nr 6, poz. 69) wprowadza się zmiany podane w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Jednostki budowlano-montażowe podległe radom narodowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych stosują zmiany podane w wykazie, o którym mowa w § 1, z wyjątkiem:

1) konta 049/nr kolejny — „Rachunek bankowy funduszu rozwoju", podanego w pkt 9 wykazu,
2) konta 106/nr kolejny — „Fundusz rozwoju", podanego w pkt 10 wykazu,
3) konta 034 — „Rozliczenie z tytułu wyników i środków obrotowych", podanego w pkt 11 wykazu.

§ 3. Jednostki budowlano-montażowe, które nie będą tworzyły w 1958 r. połączonego funduszu inwestycyjno-remontowego, ustalonego powołanym na wstępie zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1958 r., obowiązane są prowadzić do końca 1958 r. ewidencję syntetyczną i analityczną środków pieniężnych, funduszów i kredytów na inwestycje i remonty kapitalne w sposób przewidziany w zarządzeniu nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lutego 1958 r. w sprawie zmiany branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 9).

§ 4. Biura projektów oraz samodzielne pracownie projektów, zarówno nadzorowane przez Centralny Zarząd Projektowania jak podległe prezydiom rad narodowych, obowiązane są stosować branżowy plan kont dla biur projektów, stanowiący załącznik nr 3 do powołanego w § 1 zarządzenia nr 120 Ministra Budownictwa z dnia 19 grudnia 1956 r. z uwzględnieniem zmian wprowadzonych w części I wykazu, stanowiącego załącznik do powołanego w § 3 zarządzenia nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 lutego 1958 r.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1958 r. a w odniesieniu do zarządów od 1 lipca 1958 r.

MINISTER
wz **Wł. Kopeć**

Załącznik do zarządzenia nr 376 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 sierpnia 1958 r.

WYKAZ

zmian w układzie syntetycznym i analitycznym branżowego planu kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

1. **Konto 011 — „Inwestycje rozpoczęte"** otrzymuje następujący podział analityczny:

011/I Inwestycje rozpoczęte scentralizowane.
011/I/A, B, C, itd. podział w/g tytułów, a w ich obrębie dalszy podział na:

a) inwestycje produkcyjne (wielorubrykowe konta zbiorcze) 1, 2, 3, itd. — konta wielorubrykowe dla poszczególnych składników tytułu,
b) inwestycje nieprodukcyjne (wielorubrykowe konta zbiorcze),
 ba) gospodarka mieszkaniowa
  1, 2, 3, itd. — konta wielorubrykowe dla poszczególnych składników tytułu,
 bb) urządzenia socjalno-kulturalne
  1, 2, 3 itd. — konta wielorubrykowe dla poszczególnych składników tytułu,
 bc) pozostałe
  1, 2, 3 itd. — konta wielorubrykowe dla poszczególnych składników tytułu,
c) straty inwestycyjne (konto),
d) inwestycje bez efektu gospodarczego (konto),
e) przeniesienie nakładów bezpośrednich (konto),
f) przeniesienie nakładów wspólnych (konto),

Na kartach wielorubrykowych każdego składnika (a-b) podział analityczny rodzajowy nakładow na:

— roboty budowlane,
— roboty montażowe,
— maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz, z podziałem:
 — zwiększające wartość środków trwałych,
 — zwiększające wartość środków obrotowych,
 — inne, z podziałem:
  — zwiększające wartość środków trwałych,
  — zwiększające wartość środków obrotowych,

011/II Inwestycje rozpoczęte zdecentralizowane,

011/II/A, B, C itd. podział w/g planów rzeczowo-finansowych, a w ich obrębie dalszy podział na:

a) inwestycje produkcyjne (wielorubrykowe karty zbiorcze) 1, 2, 3 itd. konta wielorubrykowe dla poszczególnych pozycji planu,
b) inwestycje nieprodukcyjne (wielorubrykowe karty zbiorcze) 1, 2, 3 itd. konta wielorubrykowe dla poszczególnych pozycji planu.

Dalszy podział jak w inwestycjach scentralizowanych.

2. **Konto 014 — „Inwestycje zakończone"** otrzymuje następujący podział analityczny:

014/I — Inwestycje zakończone scentralizowane.
014/I/A, B, C itd. — podział w/g tytułów zgrupowanych w podziale na:

a) inwestycje produkcyjne,
b) inwestycje nieprodukcyjne, z podziałem na:
 — gospodarkę mieszkaniową,
 — urządzenia socjalno-kulturalne,
 — pozostałe.

Karta wielorubrykowa każdego tytułu z podziałem analitycznym na:

— inwestycje zwiększające wartość środków trwałych,
— inwestycje zwiększające wartość środków obrotowych,
— inwestycje celowe nie powodujące zwiększenia wartości środków trwałych i obrotowych,
— inwestycje bez efektu gospodarczego,
— straty inwestycyjne,
— inwestycje ostatecznie wstrzymane.

3. **Konto 020** otrzymuje brzmienie:

„Rachunek bankowy środków na inwestycje i kapitalne remonty" podział analityczny:

020/1 — Rachunek bankowy środków na inwestycje i kapitalne remonty,
020/2 — środki zablokowane.

4. Określa się konto 021 „Rachunek bankowy środków na remonty kapitalne".

5. **Konto 024** otrzymuje brzmienie:

„Fundusze na inwestycje i kapitalne remonty" podział analityczny:

024/1 — Fundusze na inwestycje i kapitalne remonty produkcyjne,

024/2 — Fundusze na inwestycje nieprodukcyjne,
024/3 — Fundusze na kapitalne remonty środków trwałych pozazakładowych,
024/4 — Fundusze zablokowane.

6. Skreśla się konto 025 „Fundusze na remonty kapitalne"

7. **Konto 026** „Kredyty na inwestycje" otrzymuje podział analityczny:

026/1 — Kredyty na inwestycje scentralizowane,
026/2 — Kredyty na inwestycje zdecentralizowane produkcyjne,
026/3 — Kredyty na inwestycje zdecentralizowane nieprodukcyjne,
026/4 — Pożyczki na inwestycje

8. Wprowadza się:

Konto 034 — „Rozliczenie z tytułu wyników i środków obrotowych" z podziałem analitycznym:

034/1 — Wypłaty z zysku,
034/2 — Wypłaty różnic wyrównawczych,
034/3 — Wypłaty nadwyżek środków obrotowych,
034/4 — Wpłaty na pokrycie strat,
034/5 — Wpłaty na pokrycie różnic wyrównawczych,
034/6 — Wpłaty dotacji celowych.

Poszczególne subkonta (od 1 do 6) rozbudowane na wpłaty lub wypłaty dokonane:

a) w roku ubiegłym,
b) w roku bieżącym z dalszym podziałem:
— za rok bieżący,
— za lata ubiegłe.

9. Wprowadza się, w ramach **konta 049 — „Pozostałe środki pieniężne"**, konta analityczne:

049/nr kolejny — Rachunek bankowy funduszu rozwoju,
049/nr kolejny — Rachunek bankowy środków na nagrody za postęp techniczny,
049/nr kolejny — Rachunek bankowy środków na budownictwo doświadczalne.

10. Wprowadza się, w ramach **konta 106 — „Fundusze i rezerwy"**, konta analityczne:

106/nr kolejny — Fundusz rozwoju,
106/nr kolejny — Fundusz nagród za postęp techniczny,
106/nr kolejny — Fundusz na budownictwo doświadczalne,
106/nr kolejny — Fundusz nagród dla pracowników umysłowych na kierowniczych stanowiskach,
106/nr kolejny — Fundusz administracyjny.

11. **Dla jednostek utrzymywanych z narzutów wprowadza się:**

1) podział analityczny **konta 161 — „Koszty ogólne"**:

161/1 — Płace i narzuty na płace,
161/2 — Delegacje, przejazdy i przeniesienia,
161/3 — Koszty transportu,
161/4 — Koszty biurowe,
161/5 — Utrzymanie pomieszczeń, zakup i utrzymanie inwentarza,
161/6 — Pozostałe koszty ogólne,
161/7 — Koszty nieprodukcyjne,

2) nazwę konta 031 — „Fundusz środków trwałych".

77.

ZARZĄDZENIE nr 377 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 sierpnia 1958 r.

o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

(Znak: ZP. 6-3890/58)

Na podstawie § 17 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących (Mon. Pol. nr 47, poz. 273) — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, ustala się, co następuje:

Przepisy ogólne

§ 1. Postanowienia zawarte w niniejszym zarządzeniu obowiązują w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

§ 2. Postanowienia zarządzenia stosuje się do absolwentów szkół, wymienionych w § 3, podejmujących pracę zawodową po raz pierwszy po ukończeniu szkoły, po wejściu w życie zarządzenia.

§ 3. 1. Absolwenci szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych, podejmujący w zakładzie pracy pierwszą po skończeniu szkoły pracę zawodową w wyuczonych lub pokrewnych zawodach, obowiązani są do odbycia wstępnego stażu pracy.

2. Absolwenci średnich szkół ogólnokształcących objęci są obowiązkiem odbycia wstępnego stażu pracy, jeżeli podejmą w zakładzie pracy pierwszą po ukończeniu szkoły pracę na stanowisku pracownika umysłowego, które przewidziane jest dla pracownika, posiadającego średnie wykształcenie ogólnokształcące.

3. Absolwenci, określeni w ust. 1 i 2, odbywają wstępny staż pracy na stanowiskach niższych lub odpowiadających tym, które po ukończeniu wstępnego stażu pracy będą mogli zajmować zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami oraz przepisami, zawartymi w Układzie Zbiorowym Pracy w Budownictwie.

4. Czas wstępnego stażu pracy wlicza się do czasu pracy zawodowej.

5. Pracą absolwenta w okresie wstępnego stażu pracy powinien kierować pracownik wykwalifikowany w danym zawodzie.

§ 4. 1. Zakład pracy, przyjmując absolwenta do odbycia wstępnego stażu pracy, zawiera z nim na piśmie umowę o pracę na czas nieokreślony.

2. Umowa o pracę powinna określać:

1) czas trwania wstępnego stażu pracy,
2) zakres wstępnego stażu pracy,
3) wysokość wynagrodzenia w okresie wstępnego stażu pracy.

Ponadto w umowie powinno znajdować się stwierdzenie, że zasadnicze prawa i obowiązki pracownika reguluje Układ Zbiorowy Pracy w Budownictwie.

3. Po ukończeniu wstępnego stażu pracy i po sprawdzeniu przez komisję kwalifikacji pracownika w trybie przewidzianym w § 8 zakład pracy uzupełnia zawartą z pracownikiem umowę o pracę w szczególności przez określenie przydzielonego pracownikowi stanowiska pracy i wysokości wynagrodzenia lub kategorii osobistego zaszeregowania.

§ 5. Stosunek pracy absolwentów normują:

1) przepisy, dotyczące pracy robotników, w czasie odbywania wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych,
2) przepisy, dotyczące pracy pracowników umysłowych, w czasie odbywania wstępnego stażu pracy na stanowiskach pracowników umysłowych.

§ 6. 1. Przerw faktycznych w odbywaniu wstępnego stażu pracy, trwających jednorazowo dłużej niż 6 tygodni, nie wlicza się do okresu wstępnego stażu pracy.

2. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przed zakończeniem wstępnego stażu pracy czas odbytego wstępnego stażu pracy może być zaliczony w całości lub części do okresu wstępnego stażu pracy przez zakład pracy, w którym obsolwent podejmuje ponownie pracę, na podstawie przedłożonego zaświadczenia z poprzedniego miejsca pracy oraz orzeczenia komisji kwalifikacyjnej, wydanego po sprawdzeniu kwalifikacji pracownika.

3. Czas zasadniczej służby wojskowej lub innej czynnej służby wojskowej (jak powołanie na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe), trwający dłużej niż 6 tygodni, zalicza się do wstępnego stażu pracy tylko wówczas, gdy pracownik odbywał służbę wojskową w wyuczonym lub pokrewnym zawodzie i przedstawił odpowiednie zaświadczenie dowódcy jednostki wojskowej, w której odbywał służbę wojskową.

4. Przepis ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie do absolwentów, którzy przed rozpoczęciem wstępnego stażu pracy odbywali czynną służbę wojskową, określoną w ust. 3.

5. Zaliczenie czasu wstępnego stażu pracy odbytego przed powołaniem do czynnej służby wojskowej oraz czasu służby wojskowej w przypadkach, o których mowa w ust. 3, następuje bez względu na to, czy pracownik podejmuje pracę w tym samym zakładzie pracy.

6. Przepis ust. 3 nie narusza przewidzianych w przepisach szczególnych uprawnień pracowników do zaliczenia okresów odbytej czynnej służby wojskowej do okresów zatrudnienia w zakresie wszelkich innych uprawnień uzależnionych od okresu pracy w zakładzie pracy lub ciągłości pracy w danym zatrudnieniu.

Wstępny staż pracy dla absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych i zasadniczych szkół zawodowych.

§ 7. 1. Czas wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych dla absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych i zasadniczych szkół zawodowych wynosi 1 rok.

2. Programy wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych dla poszczególnych zawodów ustalają przedsiębiorstwa zgodnie z ust. 3.

3. Absolwenci w okresie wstępnego stażu pracy powinni wykonywać roboty, wchodzące w zakres zadań robotnika kategorii II, określone w załączniku nr 10 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

W zakładzie pracy, w którym załącznik nr 10 nie obowiązuje, absolwenci powinni wykonywać roboty, wchodzące w zakres zadań robotnika kategorii IV obowiązującego taryfikatora kwalifikacyjnego.

Wstępny staż pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych technicznych.

§ 8. 1. Czas wstępnego stażu pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych technicznych wynosi 2 lata.

2. Pierwszy rok wstępnego stażu pracy absolwent odbywa na stanowisku robotniczym, natomiast drugi rok — na pomocniczym stanowisku technicznym bezpośredniego wykonawstwa.

3. Absolwent może być zwolniony z odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym, jeżeli przedstawi świadectwo rzemieślnicze lub równorzędne w zawodzie, odpowiadającym specjalności ukończonej szkoły średniej. Decyzję o zwolnieniu wydaje dyrektor przedsiębiorstwa na podstawie orzeczenia komisji kwalifikacyjnej, wydanego po sprawdzeniu kwalifikacji pracownika (wzór zaświadczenia — załącznik nr 4).

4. Od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym dyrektor przedsiębiorstwa może zwolnić absolwentki szkół technicznych oraz — w wyjątkowych przypadkach na podstawie odpowiednich dokumentów — tych absolwentów, którzy ze względów zdrowotnych lub innych ważnych okoliczności nie mogą tego rodzaju pracy wykonywać.

5. Absolwent, którego dyrektor przedsiębiorstwa zwolni od wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym, obowiązany jest wstępny staż pracy odbyć w pełnym wymiarze 2 lat na stanowisku pracownika umysłowego, a w przypadkach przewidzianych w ust. 3 w wymiarze — 1 roku.

6. Programy wstępnego stażu pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych technicznych ustalają przedsiębiorstwa zgodnie z ust. 7.

7. Programy pierwszego roku wstępnego stażu pracy należy opracować na podstawie wymagań, stawianych robotnikom kategorii II, określonych w załączniku nr 10 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., a w zakładzie pracy, w którym załącznik nr 10 nie obowiązuje — na podstawie wymagań, stawianych robotnikom kategorii IV obowiązującego taryfikatora kwalifikacyjnego.

W drugim roku wstępnego stażu pracy absolwenci powinni wykonywać wszelkie prace pomocy technicznej występujące w produkcji podstawowej, produkcji pomocniczej, bazach i warsztatach usługowych przedsiębiorstwa. Przy opracowywaniu programu należy mieć na uwadze następujące wskazówki:

1) program, wstępnego stażu pracy powinien być tak opracowany, ażeby absolwent mógł zapoznać się z zasadami działania poszczególnych technicznych komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa.
2) około 70% czasu wstępnego stażu pracy absolwent powinien odbywać w swojej podstawowej specjalności, a około 30% w działach usługowych i pokrewnych (technik budowlany powinien być zatrudniony 8—9 miesięcy na budowie przy pracach ogólnobudowlanych, w produkcji elementów budowlanych, w dziale technicznym przy pracach budowlanych itp., a w okresie 3—4 miesięcy powinien zapoznać się z pracami warsztatowymi, pracą baz transportu, sprzętu itp.),

3) wstępny staż pracy należy planować na stanowiskach typowych oraz w warunkach zapewniających stosowanie ogólnych i szczególnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Nie należy planować wstępnego stażu pracy przy pracach rozruchowych uruchamianych zakładów przemysłowych, jak również przy pracach innych wyjątkowo odpowiedzialnych oraz szczególnie niebezpiecznych lub szkodliwych dla zdrowia.

Wstępny staż pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych nie technicznych oraz średnich szkół ogólnokształcących

§ 9. 1. Czas wstępnego stażu pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych nietechnicznych oraz średnich szkół ogólnokształcących wynosi 1 rok.

2. Programy wstępnego stażu pracy dla absolwentów średnich szkół zawodowych nietechnicznych oraz dla absolwentów średnich szkół ogólnokształcących ustalają przedsiębiorstwa na podstawie wytycznych, wydanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej dla zawodów typowych, występujących w różnych gałęziach pracy.

Egzamin końcowy oraz zaliczanie wstępnego stażu pracy.

§ 10. 1. Po ukończeniu wstępnego stażu pracy absolwent jest obowiązany złożyć egzamin z zakresu programu wstępnego stażu pracy przed komisją kwalifikacyjną.

2. Absolwenci szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych i zasadniczych szkół zawodowych po ukończeniu wstępnego stażu pracy na stanowisku roboczym składają egzamin praktyczny z zakresu objętego programem przed zakładową komisją kwalifikacyjną, działającą w zakładzie pracy w trybie, przewidzianym dla określenia kwalifikacji i kategorii zaszeregowania osobistego robotnika. Absolwenci po złożeniu egzaminu otrzymują zaświadczenie, w którym należy zaznaczyć zaliczenie wstępnego stażu pracy. kategorię zaś osobistego zaszeregowania określoną w normalnym trybie kwalifikowania robotników na podstawie wyniku egzaminacyjnego — otrzymują na odrębnym, ogólnie obowiązującym w zakładach pracy, zaświadczeniu kwalifikacyjnym.

3. Absolwenci średnich szkół technicznych po przepracowaniu pierwszego roku na stanowisku robotniczym w zakresie objętym programem otrzymują odpowiednie zaświadczenia (wzór zaświadczenia załącznik nr 5). Po ukończeniu wstępnego stażu pracy na stanowiskach pracowników umysłowych oraz po przedstawieniu zaświadczenia z odbytego wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym lub dokumentu, zwalniającego ze wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym, absolwenci składają egzamin z zakresu, objętego programem przed komisją kwalifikacyjną, działającą w przedsiębiorstwie w trybie § 11 zarządzenia.

4. Absolwenci średnich szkół zawodowych nietechnicznych oraz średnich szkół ogólnokształcących po ukończeniu wstępnego stażu pracy na stanowiskach pracowników umysłowych składają egzamin z zakresu, objętego programem przed komisją kwalifikacyjną, działającą w przedsiębiorstwie w trybie § 11 zarządzenia.

5. Egzamin dla absolwentów, określonych w ust. 3 i 4, powinien być sprawdzianem praktycznej znajomości pracy, nabytej przez absolwenta na stanowiskach, na których odbywał wstępny staż pracy, znajomości ogólnych zasad działania przedsiębiorstwa, znajomości obowiązujących regulaminów organizacyjnych i regulaminów pracy, znajomości przepisów, zawartych w układzie zbiorowym pracy w budownictwie oraz obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

6. Po pomyślnym zdaniu egzaminu absolwenci, określeni w ust. 3 i 4, otrzymują zaświadczenia, w których należy zaznaczyć zaliczenie wstępnego stażu pracy.

W przypadku ujemnego wyniku egzaminu komisja kwalifikacyjna wskazuje kierunek uzupełnienia wstępnego stażu pracy oraz ustala okres, na jaki przedłuża się wstępny staż pracy z tym, że okres ten nie może przekroczyć 6 miesięcy.

Po przepracowaniu określonego przez komisję kwalifikacyjną okresu przedłużonego stażu pracy absolwent powinien mieć zaliczony wstępny staż pracy i wydane zaświadczenie.

Komisja kwalifikacyjna dla absolwentów zatrudnionych na stanowiskach pracowników umysłowych w okresie wstępnego stażu pracy.

§ 11. 1. Komisję kwalifikacyjną dla absolwentów zatrudnionych na stanowiskach pracowników umysłowych w okresie odbywania wstępnego stażu pracy powołuje dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Do komisji, składającej się z przewodniczącego i 4—5 członków, powinni wejść pracownicy przedsiębiorstwa posiadający duże przygotowanie zawodowe, przedstawiciele związku zawodowego oraz bezpośredni przełożeni egzaminowanego absolwenta z jednego stanowiska, na którym absolwent pracował oraz stanowiska, które absolwent ma objąć.

Przewodniczący komisji kwalifikacyjnej może zaprosić na egzamin przedstawiciela Naczelnej Organizacji Technicznej w przypadku egzaminowania absolwenta-technika.

3. Do zakresu prac komisji kwalifikacyjnej należy przeprowadzenie egzaminu absolwenta kończącego wstępny staż pracy, wydanie orzeczenia w sprawie zaliczenia wstępnego stażu pracy i określenie stanowiska, na którym absolwent może pracować albo niezaliczenie wstępnego stażu pracy, wskazanie kierunku uzupełnienia praktyki i określenie czasu przedłużenia wstępnego stażu pracy.

4. Orzeczenie komisji zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa i w uzgodnieniu z radą zakładową ustala wysokość i inne warunki wynagrodzenia oraz wydaje absolwentowi zaświadczenie (wzór zaświadczenia załącznik 1 lub 2).

Praca komisji kwalifikacyjnej odbywa się w normalnych godzinach pracy i nie jest dodatkowo wynagradzana.

Zasady wynagradzania w czasie odbywania wstępnego stażu pracy.

§ 12. 1. Absolwentom szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych szkół zawodowych oraz średnich szkół zawodowych technicznych, w okresie odbywania wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 3,00—5,20 zł stawki godzinowej w zakładach pracy, w których obowiązuje załącznik nr 1 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

W zakładach pracy w których załącznik nr 1 nie obowiązuje, absolwentom zasadniczych szkół zawodowych przysługuje wynagrodzenie zasadnicze według II kategorii, a absolwentom średnich szkół technicznych — według III—IV kategorii zaszeregowania robotników.

W czasie odbywania wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych należy absolwentów wynagradzać według systemu dniówkowego, lub dniówkowo-premiowego. W uzasadnionych przypadkach dyrektor przedsiębiorstwa może wyrazić zgodę na pracę akordową absolwentów w okresie odbywania wstępnego stażu pracy.

2. Absolwentom średnich szkół zawodowych technicznych w okresie odbywania wstępnego stażu pracy na stanowiskach technicznych przysługuje wynagrodzenie w wysokości 900,— zł miesięcznie.

3. Absolwentom średnich szkół zawodowych nietechnicznych oraz średnich szkół ogólnokształcących w okresie odbywania wstępnego stażu pracy przysługuje wynagrodzenie w wysokości 700,— zł miesięcznie.

4. W okresie odbywania wstępnego stażu pracy na określonym stanowisku absolwentom może być przyznana premia, jeżeli zgodnie z obowiązującymi w przedsiębiorstwie przepisami pracownicy zajmujący dane stanowisko mogą być premiowani.

Przepisy końcowe.

§ 13. 1. Od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy dyrektor przedsiębiorstwa może zwolnić absolwentów, którzy przed ukończeniem nauki byli zatrudnieni w tym samym lub pokrewnym zawodzie, jaki uzyskali w szkole, albo na takim samym lub pokrewnym stanowisku, które mają objąć, co najmniej przez okres 2 lat.

2. Jednostka nadrzędna w indywidualnych przypadkach na podstawie wniosku przedsiębiorstwa może zwolnić od obowiązku odbywania wstępnego stażu pracy niektórych absolwentów, którzy przed podjęciem po raz pierwszy pracy zawodowej w wyuczonym zawodzie byli już zatrudnieni w innym zawodzie co najmniej przez 2 lata.

3. Absolwent zwolniony od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy otrzymuje zaświadczenie (wzór zaświadczenia załącznik nr 3).

§ 14. Postanowień zarządzenia nie stosuje się w odniesieniu do oficerów i podoficerów nadterminowych zwalnianych z czynnej służby wojskowej w związku z redukcją Sił Zbrojnych oraz zwalnianych na podstawie obowiązujących przepisów, z wyjątkiem przypadków zwolnienia z winy oficera (podoficera) w trybie karnym lub dyscyplinarnym, jak również osób objętych uchwałą nr 707 Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1956 r. w sprawie zatrudnienia funkcjonariuszów zwolnionych ze służby w organach bezpieczeństwa publicznego i ich materialnego zaopatrzenia (Mon. Pol. z 1956 r., nr 96, poz. 1056 oraz z 1957 r. nr 8, poz. 58).

§ 15. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1958 r.

2. Równocześnie traci moc zarządzenie nr 61 Ministra Budownictwa z dnia 26 października 1956 r. w sprawie praktyki absolwentów szkół zawodowych II stopnia (Dz. Urz. M. B. nr 3, poz. 43).

MINISTER
wz. **Wł. Kopeć**

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr. 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

Zaświadczenie

Obywatel ....
urodzon... dnia .... 19... r. w ....
powiat .... odbył... wstępny staż pracy w okresie od .... do .... 19... r. w przedsiębiorstwie ....
w zawodzie (na stanowisku) ....
Dnia .... 19... r. złożył... egzamin przed Komisją Kwalifikacyjną powołaną zgodnie z zarządzeniem nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych na podstawie którego zaliczono Obywatel...... odbycie wstępnego stażu pracy.
Nr...............
......................., dnia .... 19... r.

Przewodniczący
i Członkowie Komisji
Kwalifikacyjnej

Dyrektor

pieczęć

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

Zaświadczenie

Obywatel ....
urodzon... dnia .... 19... r. w ....
powiat .... odbył... wstępny staż pracy na stanowisku robotniczym, w okresie od .... do .... 19... roku w zakładzie: ....
w zawodzie ....
Dnia .... 19... r. złożył... egzamin przed Zakładową Komisją Kwalifikacyjną powołaną zgodnie z zarządzeniem nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.
Nr...............
Warszawa, dnia .... 19... r.

Przewodniczący
i Członkowie Komisji
Kwalifikacyjnej

Dyrektor

pieczęć

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

Zaświadczenie

Obywatel ....
urodzon... dnia .... 19... r. w ....
powiat .... zatrudniony na stanowisku (zawodzie) .... w przedsiębiorstwie ....
został zwolniony z odbycia wstępnego stażu pracy na podstawie § 13 zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.
Nr...............
......................., dnia .... 19... r.

Dyrektor

pieczęć

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

Zaświadczenie

Obywatel ....
urodzon... dnia .... 19... r. w ....
powiat .... zatrudniony na stanowisku (zawodzie)
.... w przedsiębiorstwie ....
został zwolniony z odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym na podstawie § 8 ust. 3 zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.

Nr..............

......................., dnia .... 19... r.

Przewodniczący
i Członkowie Komisji
Kwalifikacyjnej

Dyrektor

pieczęć

Załącznik nr 5 do zarządzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

Zaświadczenie

Obywatel ....
urodzon... dnia .... 19... r. w ....
powiat .... pracował w okresie od ....
do .... 19... r. w przedsiębiorstwie ....
.... na stanowisku robotniczym.....................
Zaświadczenie niniejsze wydano na podstawie § 10 ust. 3 zarzadzenia nr 377 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół przysposobienia zawodowego, rzemiosł budowlanych, zasadniczych i średnich szkół zawodowych oraz średnich szkół ogólnokształcących w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.

......................., dnia .... 19... r.

Dyrektor

pieczęć

78.

ZARZĄDZENIE nr 378 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 sierpnia 1958 r.

o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych

(Znak: ZP-6-3890/58)

Na podstawie § 13 uchwały nr 195 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych (Mon. Pol. nr 47, poz. 272) w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, Ministrem Szkolnictwa Wyższego oraz z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, ustala się, co następuje:

§ 1. Postanowienia zawarte w niniejszym zarządzeniu obowiązują w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowanych.

§ 2. Postanowienia zarządzenia stosuje się do absolwentów szkół wyższych, podejmujących pracę zawodową po raz pierwszy po ukończeniu szkoły po wejściu w życie zarządzenia.

§ 3. W rozumieniu niniejszego zarządzenia absolwentem szkoły wyższej jest osoba, która uzyskała dyplom, stwierdzający ukończenie szkoły wyższej.

§ 4. 1. Absolwenci szkół wyższych podejmujący w zakładzie pracy pierwszą po skończeniu szkoły pracę zawodową w wyuczonym lub pokrewnych zawodach, obowiązani są do odbycia wstępnego stażu pracy.

2. Absolwenci szkół wyższych odbywają wstępny staż pracy w zakładzie pracy w zakresie potrzebnym do uzyskania pełnego praktycznego przygotowania do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

3. Czas wstępnego stażu pracy wlicza się do czasu pracy zawodowej.

4. Pracą absolwenta w okresie odbywania wstępnego stażu pracy powinien kierować pracownik wykwalifikowany w danym zawodzie.

§ 5. 1. Zakład pracy, przyjmując absolwenta do odbycia wstępnego stażu pracy, zawiera z nim na piśmie umowę o pracę na czas nieokreślony.

2. Umowa o pracę powinna określać:

1) czas trwania wstępnego stażu pracy,
2) zakres wstępnego stażu pracy,
3) wysokość wynagrodzenia w okresie wstępnego stażu pracy.

Ponadto w umowie powinno znajdować się stwierdzenie, że zasadnicze prawa i obowiązki pracownika reguluje Układ Zbiorowy Pracy w Budownictwie.

3. Po ukończeniu wstępnego stażu pracy i sprawdzeniu przez komisję kwalifikacyjną kwalifikacji pracownika w trybie, przewidzianym w § 8, zakład pracy uzupełnia zawartą z pracownikiem umowę o pracę w szczególności przez określenie przydzielonego pracownikowi stanowiska pracy i wysokości wynagrodzenia.

§ 6. Stosunek pracy absolwentów w czasie odbywania wstępnego stażu pracy normują przepisy, dotyczące pracy pracowników umysłowych.

§ 7. 1. Przerw faktycznych w odbywaniu wstępnego stażu pracy, trwających jednorazowo dłużej niż 6 tygodni, nie wlicza się do okresu wstępnego stażu pracy.

2. W przypadku rozwiązania umowy o pracę przed zakończeniem wstępnego stażu pracy, czas odbytego wstępnego stażu pracy może być zaliczony w całości lub części do okresu wstępnego stażu pracy przez zakład pracy, w którym absolwent podejmie ponownie pracę, na podstawie przedstawionego zaświadczenia z poprzedniego miejsca pracy oraz orzeczenia komisji kwalifikacyjnej, wydanego po sprawdzeniu kwalifikacji pracownika.

3. Czas zasadniczej służby wojskowej lub innej czynnej służby wojskowej (jak powołanie na ćwiczenia lub przeszkolenie wojskowe), trwający dłużej niż 6 tygodni, zalicza się do wstępnego stażu pracy tylko wówczas, gdy pracownik odbył służbę wojskową w wyuczonym lub pokrewnych za-

wodzie i przedstawił odpowiednie zaświadczenie dowódcy jednostki wojskowej, w której odbył służbę wojskową.

4. Przepis ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie do absolwentów, którzy przed rozpoczęciem wstępnego stażu pracy odbywali czynną służbę wojskową, określoną w ust. 3.

5. Zaliczenie czasu wstępnego stażu pracy odbytego przed powołaniem do czynnej służby wojskowej oraz czasu służby wojskowej w przypadkach przewidzianych w ust. 3 następuje bez względu na to, czy pracownik podejmie pracę w tym samym zakładzie pracy.

6. Przepis ust. 3 nie narusza przewidzianych w przepisach szczególnych uprawnień pracowników do zaliczenia okresów odbytej czynnej służby wojskowej do okresów zatrudnienia w zakresie wszelkich innych uprawnień uzależnionych od okresu pracy w zakładzie pracy lub ciągłości pracy w danym zatrudnieniu.

§ 8. 1. Absolwenci szkół wyższych odbywają wstępny staż pracy w przedsiębiorstwach bezpośredniego wykonawstwa.

2. Czas wstępnego stażu pracy dla absolwentów szkół wyższych o kierunku studiów technicznych wynosi 2 lata. Programy wstępnego stażu pracy dla poszczególnych zawodów ustalają przedsiębiorstwa zgodnie z ust. 6.

3. Czas wstępnego stażu pracy dla absolwentów szkół wyższych o kierunku nietechnicznym w zawodach typowych, występujących w różnych gałęziach pracy ustalą wytyczne, wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej. Programy wstępnego stażu pracy dla poszczególnych zawodów ustalą przedsiębiorstwa na podstawie wytycznych, wydanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej dla typowych zawodów nietechnicznych.

4. Programy zatwierdza jednostka nadrzędna właściwa dla danego przedsiębiorstwa.

5. Absolwenci, określeni w ust. 2, w czasie odbywania wstępnego stażu pracy powinni przepracować na stanowiskach robotniczych okres od 4 do 6 miesięcy. Po obowiązku odbycia pracy na stanowiskach robotniczych dyrektor przedsiębiorstwa może zwolnić absolwentki wyższych uczelni oraz — w wyjątkowych przypadkach, na podstawie odpowiednich dokumentów — tych absolwentów, którzy ze względów zdrowotnych lub innych ważnych okoliczności nie mogą tego rodzaju pracy wykonywać.

Absolwent, który przedstawi świadectwo rzemieślnicze lub równorzędne w zawodzie, odpowiadającym specjalności ukończonej szkoły wyższej, powinien być zwolniony od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym i odbyć wstępny staż pracy skrócony o czas, przewidywany do odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym (wzór zaświadczenia załącznik nr 3).

6. Absolwenci zatrudnieni w okresie wstępnego stażu pracy na stanowiskach robotniczych powinni wykonywać roboty, wchodzące w zakres zadań robotnika kategorii II, określonych w załączniku nr 10 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie, a w zakładzie pracy, w którym załącznik nr 10 nie obowiązuje — robotnika kategorii IV obowiązującego taryfikatora kwalifikacyjnego.

Na stanowiskach pracownika umysłowego absolwenci powinni wykonywać wszelkie prace techniczne, występujące w produkcji podstawowej, produkcji pomocniczej, bazach i warsztatach usługowych przedsiębiorstwa, jak również w zarządzie przedsiębiorstwa.

Przy opracowywaniu programu należy mieć na uwadze następujące wskazówki:

1) Program wstępnego stażu pracy powinien być tak opracowany, ażeby absolwent mógł zapoznać się z zasadami działania przedsiębiorstwa i poszczególnych jego komórek organizacyjnych.

2) Około 20% czasu wstępnego stażu pracy absolwenta należy przeznaczyć w programie na prace na stanowisku robotniczym.

3) Okres 40 — 50% czasu wstępnego stażu pracy absolwent powinien odbywać w swojej podstawowej specjalności, a około 20% w działach usługowych i pokrewnych (np. inżynier budownictwa lądowego powinien być zatrudniony około 10 miesięcy na budowie przy pracach ogólnobudowlanych, w produkcji elementów budowlanych itp., a w okresie 4—5 miesięcy powinien zapoznać się z pracami warsztatowymi, pracą baz transportu, sprzętu itp.).

4) Pozostały okres 10—20% czasu wstępnego stażu pracy absolwent powinien odbyć w zarządzie przedsiębiorstwa w zasadzie w dwu podstawowych działach pracy w tym, w jednym z działów ekonomicznych.

5) Wstępny staż pracy należy planować na stanowiskach typowych oraz w warunkach, zapewniających stosowanie ogólnych i szczególnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Nie należy planować wstępnego stażu pracy przy pracach rozruchowych uruchamianych zakładów przemysłowych, jak również przy pracach innych wyjątkowo odpowiedzialnych lub szkodliwych dla zdrowia.

§ 9. 1. Absolwenci po ukończeniu wstępnego stażu pracy obowiązani są złożyć przed komisją kwalifikacyjną, działającą w przedsiębiorstwie w trybie § 10 zarządzenia, egzamin z zakresu programu wstępnego stażu pracy.

2. Egzamin powinien być sprawdzianem praktycznej znajomości pracy nabytej przez absolwenta na stanowiskach, na których odbywał wstępny staż pracy, znajomości ogólnych zasad działania przedsiębiorstwa, znajomości obowiązujących regulaminów organizacyjnych i regulaminów pracy, znajomości przepisów zawartych w Układzie Zbiorowym Pracy w Budownictwie oraz obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

3. Po pomyślnym zdaniu egzaminu absolwent otrzymuje zaświadczenie, w którym należy zaznaczyć zaliczenie wstępnego stażu pracy.

4. W przypadku ujemnego wyniku egzaminu komisja kwalifikacyjna wskazuje kierunek uzupełnienia wstępnego stażu pracy z tym jednak, że okres ten nie może przekroczyć 6 miesięcy.

Po przepracowaniu określonego przez komisję kwalifikacyjną okresu przedłużonego wstępnego stażu pracy absolwent powinien mieć zaliczony wstępny staż pracy i wydane zaświadczenie.

§ 10. 1. Komisję kwalifikacyjną dla absolwentów zatrudnionych w przedsiębiorstwie w okresie odbywania wstępnego stażu pracy powołuje dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Do komisji, składającej się z przewodniczącego i 4—5 członków, powinni wejść pracownicy przedsiębiorstwa, posiadający duże przygotowanie zawodowe oraz wyższe wykształcenie, przedstawiciel związku zawodowego oraz bezpośredni przełożeni egzaminowanego absolwenta z jednego stanowiska, na którym absolwent pracował oraz stanowiska, które absolwent ma objąć.

Przewodniczący komisji może zaprosić na egzamin przedstawiciela najbliższej wyższej uczelni oraz w przypadku egzaminowania absolwenta posiadającego tytuł inżyniera przedstawiciela stowarzyszenia naukowo-technicznego.

3. Do zakresu pracy komisji kwalifikacyjnej należy przeprowadzenie egzaminu absolwenta kończącego wstępny staż pracy i wydanie orzeczenia w sprawie zaliczenia wstępnego stażu pracy albo niezaliczenia wstępnego stażu pracy, wskazanie kierunku uzupełnienia praktyki i określenie czasu przedłużenia wstępnego stażu pracy.

4. Orzeczenie komisji zatwierdza dyrektor przedsiębiorstwa i w uzgodnieniu z radą zakładową ustala wysokość i inne warunki wynagrodzenia oraz wydaje absolwentowi zaświadczenie (wzór zaświadczenia załącznik nr 1).

Praca komisji kwalifikacyjnej odbywa się w normalnych godzinach pracy i nie jest dodatkowo wynagradzana.

§ 11. 1. Absolwenci w pierwszym roku wstępnego stażu pracy otrzymują wynagrodzenie 1.200 zł miesięcznie.

W drugim roku wstępnego stażu pracy wynagrodzenie absolwenta może być podwyższone nie więcej jednak jak o 20%.

2. W okresie odbywania wstępnego stażu pracy na określonym stanowisku absolwentom może być przyznana premia, jeżeli zgodnie z obowiązującymi w zakładzie pracy przepisami pracownicy zajmujący dane stanowisko mogą być premiowani.

§ 12. 1. Od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy dyrektor przedsiębiorstwa może zwolnić absolwentów, którzy przed ukończeniem nauki byli zatrudnieni w tym samym lub pokrewnym zawodzie, jaki uzyskali na wyższej uczelni albo na takim samym lub pokrewnym stanowisku, które mają objąć — co najmniej przez okres 2 lat.

2. Jednostka nadrzędna w indywidualnych przypadkach na podstawie wniosku przedsiębiorstwa może zwolnić od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy niektórych pracowników, którzy przed podjęciem po raz pierwszy pracy zawodowej w wyuczonym zawodzie byli już zatrudnieni w innym zawodzie — co najmniej przez 2 lata.

3. Absolwent zwolniony od obowiązku odbycia wstępnego stażu pracy otrzymuje zaświadczenie (wzór zaświadczenia załącznik nr 2).

§ 13. Postanowień zarządzenia nie stosuje się w odniesieniu do oficerów i podoficerów nadterminowych zwalnianych z czynnej służby wojskowej w związku z redukcją Sił Zbrojnych, oraz zwalnianych na podstawie obowiązujących przepisów z wyjątkiem przypadków zwolnienia z winy oficera (podoficera) w trybie karnym lub dyscyplinarnym, jak również osób objętych uchwałą 707 Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1956 r. w sprawie zatrudnienia funkcjonariuszów zwolnionych ze służby w organach bezpieczeństwa publicznego i ich materialnego zaopatrzenia (Mon. Pol. z 1956 r. nr 96, poz. 1056 i z 1957 r. nr 8, poz. 58).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1958 r.

MINISTER

wz. **Wł. Kopeć**

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel .... urodzon...

dnia .... 19...... r. w ....

powiat .... odbył wstępny staż pracy

w okresie od .... do .... 19...... r., w przedsiębiorstwie .... w zawodzie (na

stanowisku) .... dnia .... 19...... r.,

złożył... egzamin przed Komisją Kwalifikacyjną, powołaną zgodnie z zarządzeniem nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych, na podstawie którego zaliczono Obywatel......... odbycie wstępnego stażu pracy.

Nr ....

.... dnia .... 19...... r.

Dyrektor

Przewodniczący
i Członkowie Komisji
Kwalifikacyjnej

pieczęć

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel .... urodzon...

dnia .... 19...... r. w ....

powiat ...., zatrudniony na stanowisku (w zawodzie) .... w przedsiębiorstwie: .... został zwolniony z odbycia wstępnego stażu pracy na podstawie § 12 zarządzenia nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.

Nr ....

.... dnia .... 19...... r.

Dyrektor

pieczęć

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r.

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel .... urodzon... dnia .... 19...... r. w .... powiat ...., zatrudniony na stanowisku (w zawodzie) .... w przedsiębiorstwie: .... został zwolniony z odbycia wstępnego stażu pracy na stanowisku robotniczym na podstawie § 8 ust. 5 zarządzenia nr 378 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1958 r. o wstępnym stażu pracy absolwentów szkół wyższych w przedsiębiorstwach budowlanych i budowlano-montażowych.

Nr ....

.... dnia .... 19...... r.

D y r e k t o r

pieczęć

79.

ZARZĄDZENIE nr 383 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 września 1958 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach geologicznych i geologiczno-inżynierskich.

Z/3/58

W porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy finansowo-księgowi, zatrudnieni w przedsiębiorstwach geologicznych i geologiczno-inżynierskich resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, otrzymują wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

Stanowisko	miesięczne wynagrodzenie podstawowe w zł od — do
główny księgowy	2.100—2.700
z-ca gł. księgowego	1.500—2.100
kierownik sekcji finansowo-księgowej	1.450—1.850
starszy księgowy	1.350—1.700
księgowy, kasjer	1.050—1.400
kontysta, rachmistrz	700—1.100

2. Pracownikom, objętym przepisami zarządzenia, nie przysługują dodatki funkcyjne i lokalne, jako włączone do wynagrodzeń podstawowych.

§ 2. 1. Pracownicy finansowo-księgowi zatrudnieni na stanowiskach:

1) głównego księgowego,
2) zastępcy głównego księgowego,
3) kierownika sekcji finansowo-księgowej,
4) starszego księgowego

otrzymują premię miesięczną za prawidłowe prowadzenie księgowości i terminowe złożenie prawidłowo sporządzonych okresowych sprawozdań finansowych — w wysokości 20% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego.

2. Pracownicy nie objęci premiowaniem, zgodnie z ust. 1, mogą otrzymać z funduszu premiowego premie uznaniowe na podstawie decyzji dyrektora przedsiębiorstwa za zgodą rady zakładowej — w granicach do 20% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego.

3. Ustaloną zgodnie z ust. 1 premię zmniejsza się o 1/25 część za każdy dzień opóźnienia w złożeniu prawidłowo sporządzonego sprawozdania.

4. W przypadku stwierdzenia uchybień w księgowości, dyrektor przedsiębiorstwa ma prawo częściowo lub całkowicie pozbawić premii pracowników zaniedbujących się w wykonywaniu powierzonych obowiązków.

5. Decyzję o przyznaniu premii dla:

a) głównego księgowego — podejmuje dyrektor jednostki bezpośrednio zwierzchniej,
b) poszczególnych pracowników finansowo-księgowych — podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego (bilansu) pracownicy finansowo-księgowi otrzymują premię bilansową.

2. Na premię bilansową przeznacza się raz w roku 40% jednej dwunastej części rocznego funduszu płac, zaplanowanego na wynagrodzenia podstawowe pracowników finansowo-księgowych w ramach planowanego funduszu płac.

3. Fundusz, o którym mowa w ust. 2, zmniejsza się o jedną dwudziestą piątą część za każdy dzień opóźnienia w złożeniu prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego (bilansu).

4. Premia bilansowa może być przyznana w granicach od 10—60% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego danego pracownika.

5. Premia bilansowa może być przyznana pracownikowi pod warunkiem, że brał on udział w pracach przy sporządzaniu rocznego sprawozdania finansowego (bilansu) i pracował w danym przedsiębiorstwie co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed datą złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

Dyrektor jednostki bezpośrednio zwierzchniej może przyznać premię głównemu księgowemu mimo nieprzepracowania w danym przedsiębiorstwie okresu 3 miesięcy.

§ 4. 1. Zasady wypłacania premii bilansowej, określone w § 3, stosuje się odpowiednio dla pracowników finansowo-księgowych w razie likwidacji przedsiębiorstwa — za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego sprawozdania likwidacyjnego (bilansu likwidacyjnego), przy czym obowiązują następujące zasady:

1) premia nie przysługuje, jeżeli finansowe sprawozdanie likwidacyjne zostało dokonane w ramach umowy o dzieło,
2) fundusz na premię za sporządzenie sprawozdania likwidacyjnego zatwierdza jednostka bezpośrednio

zwierzchnia w wysokości uzależnionej od czasu, jaki upłynął między ostatnim rocznym sprawozdaniem finansowym a datą rozpoczęcia likwidacji przedsiębiorstwa.

Jeżeli okres ten nie przekracza 6 miesięcy, fundusz premiowy nie powinien przekraczać 20%, a jeżeli okres ten wynosi ponad 6 miesięcy — 40% jednomiesięcznego wynagrodzenia podstawowego pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych przy likwidacji przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. Decyzję o przyznaniu premii bilansowej podejmuje po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego (sprawozdania likwidacyjnego) — na wniosek głównego księgowego — dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Fundusz na roczną premię finansową obliczony zgodnie z zasadami, określonymi w § 3 ust. 2, zatwierdza dyrektor jednostki bezpośrednio zwierzchniej.

§ 6. Wprowadzenie zasad wynagradzania określonych w zarządzeniu nie może spowodować przekroczenia planu funduszu płac pracowników umysłowych zatwierdzonego na rok 1958.

§ 7. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1958 r.

2. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 117 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 listopada 1955 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach (Biul. M. B. Przem. nr 21, poz. 125);

2) zarządzenie nr 192 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych (Dz. U. MBMiO nr 21, poz. 155).

MINISTER
wz. **Wł. Kopeć**

80.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ oraz MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 sierpnia 1958 r.

w sprawie odbioru i przekazywania do użytku budynków mieszkalnych bez wanien i pieców kąpielowych.

W wykonaniu § 10 uchwały nr 63 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1958 r. w sprawie określenia wysokości kaucji i warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Mon. Pol. nr 47, poz. 271) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dyrekcje Budowy Osiedli Robotniczych (DBOR) udzielają zleceń i dokonują odbioru urządzeń kąpielowych w przypadkach, gdy przyszli najemcy, którzy otrzymali przydział mieszkania, pokryją koszty nabycia tych urządzeń w gotówce lub uzyskają zezwolenie na spłatę w ratach, jeszcze przed zakończeniem budowy i jej odbiorem.

W imieniu najemców mieszkań występują miejskie (dzielnicowe) zarządy budynków mieszkalnych, na których ciąży obowiązek udzielenia odpowiedniego zlecenia DBOR-om przy równoczesnym przelaniu na ich rachunek bankowy środków finansowych w wysokości kosztów nabycia objętych zleceniem urządzeń kąpielowych.

2. W pozostałych przypadkach zlecenia dokonują miejskie (dzielnicowe) zarządy budynków mieszkalnych.

§ 2. 1. Miejskie (dzielnicowe) zarządy budynków mieszkalnych powinny udzielać zleceń na dostawę i zainstalowanie urządzeń kąpielowych przedsiębiorstwu wykonującemu roboty budowlane jednorazowo dla znajdujących się w tym samym budynku mieszkań, w których urządzenia te mają być instalowane.

2. Wykonawca robót zobowiązany jest przyjąć zlecenie, jeżeli zostanie ono udzielone nie później niż w 30 dni po odbiorze końcowym budynku w budownictwie rozproszonym lub 60 dni po odbiorze końcowym w budownictwie osiedlowym; miejski zarząd budynków mieszkalnych zobowiązany jest udostępnić wykonawcy pomieszczenie na prowizoryczny warsztat i magazyn na czas wykonywania zlecenia (np. pralnia, garaż itp.).

3. Termin przekazania w użytkowanie urządzeń kąpielowych uzgadniają każdorazowo strony.

4. W przypadku udzielenia zlecenia na zainstalowanie urządzeń kąpielowych w terminie uniemożliwiającym odbiór tych urządzeń łącznie z odbiorem budynku, opłatę za dostawę i zainstalowanie wspomnianych urządzeń ustala się według cennika na roboty remontowe, obowiązującego w przedsiębiorstwach Ministerstwa Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Należy dążyć do udzielania zleceń jeszcze przed odbiorem końcowym w celu umożliwienia prowadzenia robót instalacyjnych przed zakończeniem robót wykończeniowych.

§ 4. Koszt zainstalowania urządzeń kąpielowych pokrywa DBOR ze środków inwestycyjnych, jeżeli zainstalowanie zostanie zlecone w ciągu 1 roku od daty odbioru końcowego.

§ 5. Odbiór urządzeń kąpielowych odbywa się:

— w przypadku określonym w § 1 — łącznie z odbiorem końcowym przez tę samą komisję,

— w przypadku określonym w § 2 — przez miejski (dzielnicowy) zarząd budynków mieszkalnych przy udziale najemcy mieszkania.

§ 6. Okres gwarancyjny dla urządzeń kąpielowych ustala się na 1 rok od daty odbioru i przekazania ich w używanie.

§ 7. DBOR-y dokonają korekty umów zawartych z przedsiębiorstwami w myśl postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 8. Budynki, w których wymienione urządzenia kąpielowe zostały zainstalowane przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia oraz budynki, dla których przedsiębiorstwo wykonawcze nie wyraziło zgody na zmianę umowy w myśl postanowień § 7 ze względu na dokonaną dostawę wanien i pieców kąpielowych na plac budowy przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, podlegają odbiorowi i przekazaniu do użytku wraz z tymi urządzeniami.

§ 9. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu mowa jest o DBOR, należy przez to rozumieć również innych inwestorów budownictwa mieszkaniowego.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 26 sierpnia 1958 r.

MINISTER
GOSPODARKI KOMUNALNEJ
wz. **J. Goryński**

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
wz. **Wł. Kopeć**

81.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

oraz

PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 28 sierpnia 1958 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg uwag i skarg na budowach wykonywanych na rzecz jednostek lub przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 1. W celu umożliwienia kontroli społecznej oraz ułatwienia zgłaszania przez poszczególnych obywateli i organizacje społeczne opinii o sposobie i stanie prowadzenia budów, jak też uwag o kradzieżach i marnotrawstwie materiałów na budowach, prowadzonych przez jednostki gospodarki uspołecznionej ustanawia się obowiązek prowadzenia na tych budowach ksiąg uwag i skarg.

§ 2. Osobom, zamieszkałym lub zatrudnionym w pobliżu budowy i innym osobom trzecim służy prawo wpisywania do księgi swych uwag i skarg, dotyczących sposobu prowadzenia robót na budowie, a w szczególności:

1) marnotrawstwa materiałów,

2) brakoróbstwa,

3) kradzieży materiałów,

4) niezachowania wymagań bezpieczeństwa i zdrowia ludzkiego,

5) innych nieprawidłowości, mogących narazić na szkodę interes społeczny.

§ 3. 1. Księgę wydaje inwestor.

2. Karty księgi powinny być kolejno ponumerowane i zeszyte sznurem, którego obydwa końce powinny być przymocowane za pomocą urzędowej pieczęci lakowej do ostatniej strony księgi. Ilość kart księgi inwestor powinien stwierdzić swym podpisem.

3. Księgę przechowuje kierownik budowy, który powinien ją udostępniać osobom, zamierzającym wpisać do niej swe uwagi lub skargi. Osobom takim na ich żądanie wydaje się przepustkę na budowę.

4. Po ukończeniu budowy kierownik budowy zwraca księgę inwestorowi.

§ 4. 1. Przedstawiciele nadzoru inwestorskiego i państwowego nadzoru budowlanego a także inspektorzy i dyrektorzy przedsiębiorstw oraz organów nadrzędnych powinni przeglądać księgę w czasie każdej bytności na budowie i stwierdzać to w księdze każdorazowo swym podpisem.

2. W związku z wpisanymi do księgi uwagami i skargami, osoby określone w ust. 1 — stosownie do potrzeby — wydają odpowiednie dyspozycje, wpisując je do dziennika budowy, z umieszczeniem odpowiedniej notatki w księdze uwag i skarg, a w razie, gdy wymagana jest decyzja jednostek nadrzędnych, przedstawiają im odpowiednie wnioski.

3. O wydanych dyspozycjach jak również o nieuwzględnieniu zgłoszonych uwag lub skarg powinny być powiadomione osoby, które wpisały do księgi swe uwagi lub skargi, najdalej w terminie dwutygodniowym od daty wpisu do księgi.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniam 15 września 1958 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
wz. **Wł. Kopeć**

PREZES KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
wz. **M. Benko**

82.

INSTRUKCJA nr 3 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 4 września 1958 r.

wytyczne dla wydziałów budownictwa prezydiów rad narodowych w sprawie wydawania pozwoleń na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.

(Znak: CZP/NO/1987/58)

W związku z art. 1 i 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o pozwoleniach na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie (Dz. U. nr 44, poz. 217) zwanej dalej ustawą, ustanawia się następujące wytyczne w sprawie wydawania pozwoleń osobom fizycznym i prawnym na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.

§ 1. Pozwolenia na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie, zwane dalej pozwoleniami, wydają wydziały budownictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw, zwane dalej wydziałami budownictwa, w porozumieniu z wydziałem architektury i nadzoru budowlanego oraz innym właściwymi wydziałami rady narodowej.

§ 2. Pozwolenia mogą być wydane w zakresie:

1) prac projektowych w budownictwie, objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. nr 34, poz. 216) i noweli z dnia 25 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 514) z późniejszymi zmianami,

2) prac projektowych w budownictwie nie objętych przepisami prawa budowlanego, a mianowicie w zakresie:

a) sporządzania szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego,

b) zewnętrznych sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, centralnego ogrzewania oraz urządzeń jak: zakłady uzdatniania wody, oczyszczalnie ścieków, reduktornie, ciepłownie dla budownictwa ogólnego, przemysłowego i specjalnego,

c) wewnętrznych i zewnętrznych instalacji i urządzeń elektrycznych, radiofonicznych, telewizyjnych i telekomunikacyjnych dla budownictwa ogólnego, przemysłowego i specjalnego,

d) komunikacyjnych robót budowlanych np. budowa dróg publicznych i miejskich, bocznic kolejowych, mostów,

e) budownictwa wodnego (budowle wodne, regulacja rzek i potoków, melioracja),

f) procesów technologicznych i urządzeń mechanicznych (urządzenia fabryk i innych zakładów przemysłowych i usługowych),

g) terenów zielonych (parki, ogrody publiczne, skwery), urządzeń sportowych i innych o charakterze użyteczności publicznej.

§ 3. O wydanie pozwolenia na wykonywanie prac projektowych w zakresie wyszczególnionym w § 2 mogą się ubiegać:

a) jednostki spółdzielcze,

b) inne osoby prawne,

c) osoby fizyczne.

§ 4. 1. Wnioski o wydanie pozwolenia, osoby wymienione w § 3 składają w wydziale budownictwa.

2. We wniosku należy podać:

1) imię i nazwisko osoby fizycznej lub pełną nazwę osoby prawnej,

2) rodzaj i zakres prac projektowych, o wykonywanie których ubiega się strona zainteresowana,

3) miejsce działalności zawodowej,

4) dowód posiadania kwalifikacji fachowych, o których mowa w art. 2, ust. 4 ustawy, z tym, że osoby prawne powinny wykazać się dowodem posiadania tych kwalifikacji przez kierownika jednostki projektującej oraz zatrudnionych pracowników projektantów, a dla osób prawnych będących w trakcie organizacji — projektantów przewidzianych do zatrudnienia; stwierdzenie posiadania wymaganych kwalifikacji fachowych dla uzyskania pozwolenia, może nastąpić tylko na podstawie przedłożonych oryginalnych dokumentów lub ich odpisów uwierzytelnionych przez notariusza; w aktach sprawy powinny pozostać odpisy dokumentów, uwierzytelnione przez notariusza,

5) opinię okręgowego organu właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego w zakresie działalności zawodowej, ubiegającego się o pozwolenie.

§ 5. Przy rozpatrywaniu wniosku wydział budownictwa powinien wziąć pod uwagę:

1) wyniki dotychczasowej działalności zawodowej ubiegających się o wydanie pozwolenia,

2) zapotrzebowanie na prace projektowe dla danego terenu lub dla danej specjalności,

3) liczbę państwowych jednostek projektujących w danym terenie oraz ich specjalizację,

4) liczbę spółdzielczych jednostek projektujących w danym terenie, mających już pozwolenie na działalność zawodową,

5) liczbę, rodzaj i zakres wydanych pozwoleń osobom fizycznym,

6) inne okoliczności, wypływające z warunków lokalnych.

§ 6. 1. Pozwolenie powinno określać:

1) terytorialny zakres działania,

2) zakres i rodzaj prac projektowych,

3) czas ważności pozwolenia,

4) w razie potrzeby obowiązek stosowania wskazanych w pozwoleniu zasad ustalonych dla państwowych biur projektów.

2. Spółdzielczym jednostkom projektowania, działającym przy centralnych i krajowych organach spółdzielczości i wykonującym prace projektowe dla spółdzielczości w całym kraju należy wydawać pozwolenia, obejmujące terytorialnie cały kraj.

§ 7. 1. Wydanie decyzji o udzielaniu lub odmowie udzielenia pozwolenia powinno nastąpić w terminie 30-dniowym od daty wniesienia wniosku.

2. Od decyzji wydziału budownictwa służy stronie odwołanie w terminie 14-tu dni do Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Odwołanie należy złożyć w wydziale budownictwa rady narodowej, który po zaopiniowaniu przesyła je do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 8. 1. Wydziały budownictwa powinny prowadzić rejestr osób prawnych i fizycznych, którym wydały pozwolenia na działalność zawodową w zakresie projektowania w budownictwie.

2. 1) Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 mogą być wpisane również osoby prawne i fizyczne, które otrzymały pozwolenia od wydziałów budownictwa w innych województwach (miastach wyłączonych z województw),

2) Od wniosków na wpisanie do rejestru osób prawnych i fizycznych, o których mowa w pkcie 1, nie pobiera się opłat przewidzianych art. 2 ust. 5 ustawy.

§ 9. 1. Pozwolenie udzielone osobie fizycznej powinno być cofnięte przez wydział budownictwa, który wydał pozwolenie, w przypadkach wyszczególnionych w art. 3 ustawy.

2. Wydając decyzję o cofnięciu pozwolenia wydział budownictwa określi równocześnie termin zaprzestania działalności w zakresie projektowania, który nie może przekroczyć 3 miesięcy.

3. O cofnięciu wydanego pozwolenia osobie prawnej i fizycznej, wydział budownictwa zawiadomi wydziały budownictwa wszystkich wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województwa.

§ 10. 1. Wydziały budownictwa przeprowadzą w terminie do 3 miesięcy kontrolę, czy osoby prawne i fizyczne, które nie zgłosiły w ustawowym terminie wniosku o wydanie pozwolenia, zaprzestały działalności zawodowej w zakresie projektowania w budownictwie.

2. W razie stwierdzenia przypadków, o których mowa w ust. 1 wydziały budownictwa dopilnują wykonania art. 8 ust. 1 ustawy.

MINISTER
wz. **W. Piróg**

83.

OKÓLNIK nr 44 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 września 1958 r.

w sprawie korekty wyników finansowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geologicznych, przemysłowych, transportowych i obrotu towarowego.

(Znak: KS-I/D-700/58)

Przewidywane w rocznych planach techniczno-ekonomicznych wyniki finansowe przedsiębiorstw ulegają niejednokrotnie w trakcie wykonywania planów odchyleniom, wywołanym przez szereg nieprzewidzianych w momencie ustalania planu przyczyn zewnętrznych, wynikających ze zmiany warunków, w jakich przedsiębiorstwa prowadzą swoją działalność.

W celu jednolitego i pełnego ujęcia odchyleń rzeczywistych wyników działalności przedsiębiorstw od planowanych, poleca się, co następuje:

§ 1. Wszystkie przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są w okresach kwartalnych wynik swej działalności, wykazany w bieżącym kwartalnym sprawozdaniu finansowym poddać analizie w celu dokonania statystycznej korekty o sumę kosztów nieuwzględnionych w planie rocznym, a wynikających z takich przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa, jak np.:

1) zmiana cen zużytych prefabrykatów,
2) zmiana cen zużytej benzyny,
3) finansowanie w formie narzutów na koszty własne, jednostek nadrzędnych itp.

§ 2. 1. Różnice, stanowiące podstawę korekty, o której mowa w § 1, należy wyliczyć w sposób statystyczny w oddzielnym zestawieniu, stanowiącym załącznik do przekładanego kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego, biorąc pod uwagę wyłącznie przyczyny, oddziaływujące na odchylenie od założeń planowych.

2. Przyczyny te należy w okresach kwartalnych uzgadniać z jednostką nadrzędną.

§ 3. 1. Zestawienia różnic, o których mowa w § 2, powinny zawierać uszeregowane w kolejności poszczególnych przyczyn, zmieniających wynik bilansowy, szczegółowe wyliczenie różnic w poniesionych od początku roku sprawozdawczego kosztach bezpośrednich i kosztach ogólnych.

2. Łączna suma wyliczonych różnic, opatrzona na zestawieniu podpisem kierownika jednostki i głównego księgowego, powinna być wykazana w jednej z wolnych pozycji danych uzupełniających bilansu, jako korekta zysku lub straty przedsiębiorstwa za okres sprawozdawczy.

§ 4. 1. Jednostki nadrzędne nad przesiębiorstwami obowiązane są sprawdzać szczegółowo wyliczone przez przedsiębiorstwa różnice, o których mowa w § 3, a następnie zebrać je w zestawienie zbiorcze, stanowiące załącznik do zbiorczego sprawozdania finansowego.

2. Sprawdzone i potwierdzone przez jednostkę nadrzędną różnice mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu odpisów na fundusz zakładowy, przyznawaniu premii zależnej od osiągniętych wyników finansowych itp.

§ 5. Okólnik obowiązuje od dnia 1 stycznia 1958 r.

MINISTER
wz. Wł. Kopeć

84.

OKÓLNIK PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
oraz
MINISTRÓW: BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
oraz
GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 19 sierpnia 1958 r.

w sprawie projektowania i wykonywania przyłączy gazowych.

W związku z przepisami § 18 rozporządzenia Ministrów Budownictwa Miast i Osiedli, Budownictwa Przemysłowego oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 12 maja 1956 r. o instalacjach gazowych (Dz. U. 25, poz. 118) ustala się, co następuje:

§ 1. W budynkach mieszkalnych jednorodzinnych, szeregowych i bliźniaczych oraz niepodpiwniczonych główny kurek odcinający może być zamontowany:

a) w studzience z betonu lub z cegły, o wymiarach 0,8×0,8 m lub z kręgów betonowych o Ø 1 m, umieszczonej przy fundamencie na zewnątrz budynku oraz szczelnie przykrytej pokrywą ocieploną, albo
b) we wnęce muru zewnętrznego budynku, zamkniętej drzwiczkami ocieplonymi, dostępnymi z zewnątrz budynku.

§ 2. Okólnik wchodzi w życie z dniem 19 sierpnia 1958 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
wz. S. Farjaszewski

PREZES KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
wz. St. Albrecht

MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
wz. J. Goryński

85.

PISMO OKÓLNE nr 40 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 sierpnia 1958 r.

w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów z zakresu rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe.

(Znak: FE/Bs/29/58)

W celu zapobieżenia ewentualnym wątpliwościom przy stosowaniu niektórych przepisów dotyczących rozliczeń za roboty budowlano-montażowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — po uzgodnieniu z Ministerstwem Finansów — wyjaśnia, co następuje:

1. Przepisy § 8 ust. 3 zarządzenia nr 358 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1958 r. w sprawie trybu rozliczeń za roboty

budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Mon. Pol. nr 63, poz. 366) ustalają formy rozliczeń, jakie mogą być przez strony przyjęte, w umowach o wykonanie robót budowlano-montażowych.

W przypadku, gdy strony nie ustaliły w umowie, którą z form rozliczeń przyjmują za obowiązującą, ma zastosowanie przepis § 46 ust. 1 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 kwietnia 1958 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Mon. Pol. nr 32, poz. 186).

2. W myśl przepisów § 33 powołanych wyżej ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, zamawiający, posiadający, materiały, konstrukcje, maszyny lub urządzenia zaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej, a przeznaczone do wbudowania w obiektach objętych daną umową, odstępuje je odpłatnie wykonawcy.

Zamawiający powinien jednak potrącić w fakturze za wykonane roboty wartość wbudowanych materiałów, konstrukcji, maszyn i urządzeń zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej, jeżeli stanowiły one jego własność, a z wyjątkowo uzasadnionych przyczyn nie zostały odkupione przez wykonawcę przed rozliczeniem robót, do wykonania których zostały użyte.

3. Dokonywanie zmiany wartości robót wskutek zmiany cen materiałów określają przepisy zarządzenia nr 351 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 lipca 1958 r. w sprawie uwzględniania w kosztorysach i rozliczeniach za roboty budowlano-montażowe zmian cen materiałów budowlanych i instalacyjnych, ustalenia cen kruszywa dla celów kosztorysowania oraz pokrywania dodatkowych kosztów zatrudnienia pracowników zamiejscowych (Monitor Polski nr 5, poz. 321); zmiany powyższe należy obliczać w kosztorysie wykonawczym i protokóle odbioru, natomiast w fakturach za wykonane roboty należy podawać kwoty już uwzględniające zmienioną wartość tych robót.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Wojnar

86.

PISMO OKÓLNE nr 43 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 sierpnia 1958 r.

w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

(Znak: FE/7/10/58)

W związku z wejściem w życie zarządzenia nr 373 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 sierpnia 1958 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, podaje się do wiadomości i stosowania wytyczne, stanowiące załącznik do niniejszego pisma okólnego.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

1) pismo okólne nr 28 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 13 marca 1952 r. w sprawie dopilnowania terminowej likwidacji szkód rzeczowych (Dz. Urz. BMBiO nr 6, poz. 67),
2) pismo okólne nr 41 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 marca 1952 r. w sprawie trybu postępowania przy ubezpieczeniu mienia w transporcie krajowym,
3) pismo okólne nr 100 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 sierpnia 1952 r. w sprawie ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym (Dz. Urz. MBMiO nr 16, poz. 187),
4) pismo okólne nr 152 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 grudnia 1952 r. w sprawie ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków pracowników służb ochrony przeciwpożarowej (Dz. Urz. MBMiO nr 1, poz. 14 z 1953 r.),
5) pismo okólne nr 64 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 czerwca 1953 r. w sprawie zmian w warunkach ubezpieczenia tuczu gospodarczego trzody chlewnej (Dz. Urz. MBMiO nr 11, poz. 124),
6) pismo okólne nr 99 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 listopada 1954 r. w sprawie ubezpieczenia towarów objętych reklamacją nabywców (Dz. Urz. MBMiO nr 21, poz. 164),
7) pismo okólne nr 53 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 9 sierpnia 1955 r. w sprawie ubezpieczenia środków trwałych użytkowanych przez jednostki gospodarcze podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBMiO nr 14, poz. 111),
8) pismo okólne nr 50 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 30 lipca 1955 r. w sprawie ustalenia terminów rocznego okresu ubezpieczenia mienia od ognia oraz terminu zgłaszania do PZU wiadomości o wysokości remanentów miesięcznych przy ubezpieczeniu na sumy zmienne,
9) pismo okólne nr 58/DF Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 maja 1956 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych,
10) pismo okólne nr 66/DF Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 czerwca 1956 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych w zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) budownictwa przemysłowego wraz z instrukcją stanowiącą załącznik do tego pisma (Biul. M.B.Przem. nr 10, poz. 70).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Wojnar

Załącznik do pisma okólnego nr 43 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 sierpnia 1958 r.

WYTYCZNE

w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

Wstęp

Ilekroć w treści niniejszych wytycznych wymienia się PZU, należy przez to rozumieć Państwowy Zakład Ubezpieczeń. Ilekroć jest mowa o przedsiębiorstwach, należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne, prowadzące swą działalność na zasadach rozrachunku gospodarczego, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz jednostki rozliczające się z budżetem terenowym, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Zasady ubezpieczeń majątkowych i osobowych dla jednostek gospodarki uspołecznionej regulują:

1) ustawa z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. nr 20, poz. 130),

2) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej od ognia i innych zdarzeń losowych (Mon. Pol. nr A-59, poz. 778 i Biuletyn PKPG nr 19, poz. 180),

3) instrukcja nr 1 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych, oparta na wyżej wymienionym zarządzeniu oraz na przepisach szczególnych warunków ubezpieczenia dla jednostek gospodarki uspołecznionej — z uwzględnieniem późniejszych zmian tych warunków oraz taryf za ubezpieczenie,

4) pismo okólne nr 4 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 maja 1951 r. w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia mienia jednostek budżetowych (Biul. PKPG nr 16, poz. 160),

5) okólnik nr 6 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 lipca 1955 r. w sprawie wyłączenia z ubezpieczenia środków trwałych przedsiębiorstw wielkiego i średniego przemysłu.

Rozdział II.

Ubezpieczenia obowiązkowe.

Ubezpieczenie od ognia.

§ 2. Zasady i zakres ubezpieczenia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej od ognia regulują:

1) część I instrukcji nr 1 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie ubezpieczeń majątkowych i osobowych, z wyjątkiem postanowień zawartych w § 9 pkt. 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 10, 11 lit. a, b, c, 14 oraz § 11, które przestały obowiązywać na skutek dokonanej zmiany warunków ubezpieczeń oraz taryf za ubezpieczenie od ognia,

2) pismo okólne nr 10 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1951 r. w sprawie ubezpieczenia od ognia mienia użytkowego przez jednostki gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy,

3) ogólne i szczególne warunki ubezpieczenia od ognia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej wydane przez PZU i zatwierdzone przez Ministra Finansów,

4) specjalne warunki ubezpieczeń ustalone centralnie z PZU w zakresie ubezpieczenia od ognia produkcji budowlano-montażowej oraz sprzętu budowlanego,

5) taryfa niefabryczna oraz taryfa przemysłowa za ubezpieczenie od ognia.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa mają obowiązek ubezpieczyć od ognia:

1) produkcję budowlano-montażową łącznie z urządzeniami placów budów oraz materiałami znajdującymi się na placach budów — jedną polisą generalną na sumy zmienne,

2) środki trwałe, przedmioty nietrwałe, materiały i towary (półfabrykaty i wyroby gotowe),

3) mienie pracownicze.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 dotyczy przedsiębiorstw budowlano-montażowych, natomiast przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 dotyczą również innych przedsiębiorstw (oprócz przedsiębiorstw przemysłowych). Za przedsiębiorstwa przemysłowe uważa się przedsiębiorstwa, sporządzające plany działalności na podstawie obowiązującej w danym roku instrukcji w sprawie opracowania projektów Narodowego Planu Gospodarczego, wg zasad ustalonych dla przemysłu.

Od obowiązku ubezpieczenia środków trwałych (prócz środków transportowych i sprzętu przeciwpożarowego) i ruchomości biurowych są zwolnione przedsiębiorstwa przemysłowe rozliczające się z budżetem centralnym.

§ 4. 1. Ubezpieczenie budów, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, następuje polisą generalną, systemem sum zmiennych, na warunkach specjalnych, ustalonych centralnie z PZU.

Warunki te ujęte są w pismach PZU:

1) z dnia 23 października 1954 r. znak: 113/51/739, z dnia 4 grudnia 1954 r. znak 113/51/912 i z dnia 12 stycznia 1955 r. znak 113/51/14 — skierowanych do Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego,

2) z dnia 6 grudnia 1954 r. znak 113/51/900 i z dnia 8 stycznia 1955 r. znak 113/51/12 — skierowanych do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, oraz

3) z dnia 12 lutego 1955 r. znak 21/21/55 — okólnik Dyrektora PZU, skierowany do podległych jednostek organizacyjnych.

Ubezpieczenie obejmuje pełną produkcję budowlano-montażową (wykonywaną według zleceń generalnych i bezpośrednich), łącznie z urządzeniami placów budów oraz materiałami, znajdującymi się na placach budów i w magazynach pomocniczych, przeznaczonych dla obsługi budów.

2. Obowiązek ubezpieczenia całości prowadzonych budów — łącznie ze znajdującymi się na placach budów urządzeniami, stanowiącymi własność zarówno zamawiającego (inwestora), jak i wszystkich przedsiębiorstw wykonawczych — spoczywa na generalnym wykonawcy robót. W przypadku, gdy dla budów nie ustanowiono generalnego wykonawstwa, obowiązek ubezpieczenia spoczywa na każdym bezpośrednim (częściowym) wykonawcy.

Znajdujące się na placach budów materiały budowlane ma obowiązek ubezpieczyć każde przedsiębiorstwo we własnym zakresie.

W celu zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej innym przedmiotom, znajdującym się na placach budów, należy w zawartych oddzielnie umowach o ubezpieczenie baz materiałowych (magazynów) zamieścić klauzulę następującej treści: „W ramach ubezpieczenia zawartości baz zaopatrzeniowych (magazynów), ubezpieczone w tych magazynach przedmioty, jak plandeki, odzież ochronna, sprzęt przeciwpożarowy itp. objęte są ubezpieczeniem również

wówczas, gdy znajdują się w użytkowaniu na placach budów".

3. W odniesieniu do robót prowadzonych w zakresie budownictwa wiejskiego, mieszkaniowego i administracyjnego ubezpieczenie obejmuje bez dodatkowej opłaty stare elementy obiektów remontowanych i przebudowywanych.

4. Urządzenia placu budowy oraz materiały na placu budowy objęte są ubezpieczeniem do chwili uprzątnięcia placu budowy.

5. Do ubezpieczenia włączona jest bez dodatkowej opłaty odpowiedzialność PZU za koszty uprzątnięcia pogorzeliska do wysokości 0,5% sumy ubezpieczenia oraz za szkody spowodowane przez wybuch wszelkiego rodzaju.

6. Specjalna stopa składki za omawiane ubezpieczenie ustalana jest centralnie w wyniku porozumienia między Ministerstwem a Zarządem Głównym PZU.

7. Okresem ubezpieczenia jest rok kalendarzowy. Po upływie pierwszego okresu ubezpieczenia, umowa ubezpieczenia przedłuża się automatycznie na dalsze okresy, jeżeli nie zostanie wymówiona w terminie dwumiesięcznym przed upływem biegnącego okresu ubezpieczenia.

8. Ubezpieczenie zabezpiecza również interesy inwestorów oraz przedsiębiorstw współuczestniczących w budowach, chociażby w polisie nie było cesji na rzecz zainteresowanych.

9. Generalny wykonawca rozlicza się z podwykonawcami z tytułu kosztu ubezpieczenia — po otrzymaniu z PZU dodatku do polisy lub innego dowodu ustalającego ostateczną składkę roczną podlegającą repartycji. Składka repartycyjna powinna być uregulowaną przez podwykonawcę w ciągu 14 dni po otrzymaniu rachunku od generalnego wykonawcy.

Koszt ubezpieczenia obciąża współdziałające w budowach przedsiębiorstwa w stosunku procentowym do wartości wykonanych przez nie robót w ciągu danego roku kalendarzowego.

10. Odpowiedzialność PZU obejmuje wszelkie szkody, powstałe na skutek ognia, wybuchu wszelkiego rodzaju i innych zdarzeń losowych, określonych w § 2 pkt. 1 szczególnych warunków ubezpieczenia od ognia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej — w zamian za zapłacenie składki, obliczonej od średniej arytmetycznej miesięcznych wartości, ustalonych według podanego niżej wzoru, stanowiącego załącznik do wyżej wymienionego okólnika Nr 21/21/55 Dyrektora PZU z dnia 12 lutego 1955 r.:

L.p.	Miesiąc	Wartość robót budowlano-montażowych wykonanych od początku roku	Wartość materiałów budowlanych na placach budów według stanu na koniec każdego miesiąca	Wartość robót budowlano-montażowych wykonanych w latach ubiegłych lecz nie oddanych do użytku inwestorowi do końca roku ubiegłego stan na 1 stycznia roku bieżącego)	Suma wartości wykazanych w rubrykach 3, 4 i 5	Wartość robót budowlano-montażowych odd-nych do użytku inwestorowi od początku roku	Wartość robót budowlano-montażowych oraz materiałów na placach budów na koniec każdego miesiąca (różnica rubryk 6 i 7)	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Styczeń							
2	Luty							
3	Marzec							
4	Kwiecień							
5	Maj							
6	Czerwiec							
7	Lipiec							
8	Sierpień							
9	Wrzesień							
10	Październik							
11	Listopad							
12	Crudzień							
						RAZEM:		

Przez „wartość robót budowlano-montażowych" (kolumna 3, 5 i 7) należy rozumieć wartość robót wykonywanych przez przedsiębiorstwo w charakterze bezpośredniego wykonawcy i generalnego wykonawcy (łącznie z robotami podwykonawców współdziałających w budowach) oraz wartość robót, związanych z zagospodarowaniem placów budów.

Przez „wartość materiałów budowlanych..." (kolumna 4) należy rozumieć wartość materiałów budowlanych znajdujących się na wszystkich budowach, prowadzonych przez ubezpieczające przedsiębiorstwo i w magazynach pomocniczych przeznaczonych dla obsługi budów, tzn. materiałów znajdujących się zarówno na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwo w charakterze bezpośredniego i generalnego wykonawcy, jak i na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwo w charakterze podwykonawcy, a to zgodnie z przyjętą zasadą, że materiały na placach budów ubezpiecza każde przedsiębiorstwo we własnym zakresie.

Wartość zagospodarowania określonego placu budowy wnosi się do kolumny 7 po ukończeniu danej budowy, tzn. dopiero z chwilą oddania tej budowy inwestorowi do użytku protokółem zdawczo-odbiorczym. Podkreśla się, że odpowiedzialność PZU za urządzenia placu budowy oraz materiały na placu budowy trwa również po ukończeniu budowy do chwili uprzątnięcia tego placu bez dodatkowej opłaty.

§ 5. Ubezpieczenie składników majątkowych, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt. 2 i 3, następuje na warunkach ogólnie obowiązujących w zakresie ubezpieczenia od ognia mienia jednostek gospodarki uspołecznionej.

§ 6. 1. Sprzęt budowlany mechaniczny i niemechaniczny, znajdujący się zarówno na składach i w warsztatach naprawy, jak i w ruchu i w czasie pracy, ubezpiecza się jedną polisą solidarnie, systemem sum stałych.

2. Podstawę do ustalenia sumy ubezpieczenia stanowi wartość sprzętu wykazana:

1) dla sprzętu zaliczonego do środków trwałych — w księgowości finansowej na zasadzie kartoteki środków trwałych,
2) dla sprzętu zaliczonego do przedmiotów nietrwałych w księgowości materiałowej na zasadzie kartoteki ilościowo wartościowej lub innych urządzeń księgowych będących ewidencją przedmiotów nietrwałych,
3) dla sprzętu w obrocie handlowym — jak w pkt. 2).

Jeżeli wartość książkowa znacznie odbiega od wartości rzeczywistej, należy posiadany sprzęt przeszacować komisyjnie w oparciu o aktualne katalogi cen maszyn i sprzętu, stosowane w budownictwie i zgłosić do ubezpieczenia jego wartość rzeczywistą, z uwzględnieniem stopnia zużycia.

3. Wszelkie zmiany, jakie powstają w sprzęcie budowlanym (zbycie, przybycie), należy zgłaszać do PZU co pół roku, a mianowicie do dnia 15 stycznia i do dnia 15 lipca każdego roku według poszczególnych miesięcy.

§ 7. 1. Materiały i towary należy ubezpieczać solidarnie systemem sum zmiennych.

2. Towary objęte reklamacją przedsiębiorstwa, tzn. nieodpowiadające wymogom technicznym i postawione do dyspozycji dostawcy, są objęte ubezpieczeniem, jeżeli są składowane w magazynach przedsiębiorstwa.

Wartość ich powinna być uwzględniona w remanentach miesięcznych zgłaszanych do PZU. Jeśli jednak przedsiębiorstwo oddaje te towary na skład innej osobie, to powinny być one ubezpieczone na sumę stałą oddzielną polisą.

Kosztami ubezpieczenia przedsiębiorstwo obciąża dostawcę dopiero po uznaniu jego reklamacji.

§ 8. Ubezpieczenie środków trwałych i przedmiotów nietrwałych należy corocznie dostosowywać do poziomu rzeczywistej (a nie książkowej) wartości ubezpieczonych przedmiotów.

§ 9. W celu uproszczenia czynności manipulacyjnych przy obsłudze ubezpieczeń od ognia na sumy zmienne, zawiadomienia o wysokości remanentów miesięcznych mogą być przesyłane do PZU raz na kwartał — w terminie 45-dniowym po upływie kwartału.

W zawiadomieniu takim powinny być jednak wyszczególnione sumy remanentów za każdy miesiąc danego kwartału.

§ 10. Uzupełniającymi ubezpieczeniami do ubezpieczenia od ognia są następujące ubezpieczenia:

1) kosztów uprzątnięcia pogorzeliska,
2) od wybuchu,
3) od szkód elektrycznych,
4) od szkód wodociągowych.

Ubezpieczenia od ryzyk wymienionych w pkt 1) i 2) traktować należy, jako obowiązkowe, a ubezpieczenia od ryzyk wymienionych w pkt. 3) i 4) — jako zalecane (patrz rozdział III).

Ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym.

§ 11. Zasady i zakres ubezpieczenia w transporcie krajowym mienia jednostek gospodarki uspołecznionej regulują:

1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 19 września 1951 r. (Mon. Pol. Nr A-86, poz. 1182), zmienione częściowo zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 lipca 1953 r. (Mon. Pol. Nr A-78, poz. 928) w sprawie zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
2) instrukcja Nr 2 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 grudnia 1951 r. znak CELOD-07-10 w sprawie ubezpieczenia w transporcie krajowym;
3) ogólne warunki ubezpieczenia w transporcie krajowym mienia jednostek gospodarki uspołecznionej, wydane przez PZU i zatwierdzone przez Ministra Finansów,
4) specjalne warunki ubezpieczeń ustalone centralnie z PZU,
5) instrukcje PZU w sprawie postępowania w przypadku powstania szkody w czasie transportu mienia jednostek gospodarki uspołecznionej, w obrocie krajowym, uzgodnione z zainteresowanymi ministerstwami, wydane przez PZU.

§ 12. 1. Ubezpieczenie następuje za polisą obrotową na warunkach specjalnych, ustalonych centralnie z PZU.

Warunki te ujęte są w pismach PZU:

1) z dnia 19 maja 1952 r. Nr 717/52/1187/1301, skierowanego do Ministerstwa Przemysłu Lekkiego,
2) z dnia 28 lipca 1952 r. Nr 717/52/1716/1892, skierowanego do Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli oraz

3) z dnia 2 stycznia 1957 r. Nr 14/54/3/57, skierowanego do dyrekcji Wojewódzkich PZU, Wydział Ubezpieczeń Majątkowych.

Warunki wymienione w pkt. 1) dotyczą przedsiębiorstw byłego resortu przemysłu materiałów budowlanych, natomiast warunki wymienione w pkt. 2) i 3) dotyczą przedsiębiorstw byłego resortu budownictwa.

Stopa składki ustalana jest centralnie z PZU i zróżnicowana w odniesieniu do przedsiębiorstw byłego resortu budownictwa oraz do przedsiębiorstw byłego resortu przemysłu materiałów budowlanych.

2. Ubezpieczenie obejmuje wszelkie mienie przewożone wszelkimi środkami przewozowymi i na wszystkich odcinkach drogi, na których ubezpieczające przedsiębiorstwo ponosi ryzyko na podstawie warunków dostaw. Wewnętrzne przemieszczenia mienia objęte są również ubezpieczeniem. Należność za to ubezpieczenie oblicza ubezpieczające przedsiębiorstwo, przy czym podstawę do obliczenia składki stanowi:

1) dla przedsiębiorstw przemysłowych — wartość sprzedaży,
2) dla pozostałych przedsiębiorstw — wartość zakupu oraz ewentualnie wartość inwentarzowa sprzętu budowlanego, w przypadku przerzutu tego sprzętu między przedsiębiorstwami (wartość z przerzutu uwzględnia do obliczenia składki przedsiębiorstwo wypożyczające sprzęt, sprzętu oddanego do remontu nie uważa się za przerzut).

3. Nie mają obowiązku ubezpieczenia mienia w transporcie na podstawie polisy obrotowej:

1) przedsiębiorstwa eksploatacji kruszywa,
2) przedsiębiorstwa przemysłu cementowego, ceramiki budowlanej, gipsowego, izolacyjnego, kamienia budowlanego, materiałów wapienno-piaskowych,
3) biura projektów.

Przedsiębiorstwa te zawierają umowy o ubezpieczenie mienia w transporcie — w miarę potrzeby — bądź na podstawie polisy obrotowej, bądź w inny sposób przyjęty w ubezpieczeniach transportowych.

Ubezpieczenie żywego inwentarza od padnięcia.

§ 13. Zasady i zakres ubezpieczenia zwierząt od padnięcia regulują:

1) zarządzenie Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 1951 r. (Mon. Pol. Nr A-59, poz. 778),
2) instrukcja Nr 1 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 kwietnia 1952 r. znak: CELOD-03-02 w sprawie ubezpieczenia od padnięcia żywego inwentarza, będącego w posiadaniu jednostek gospodarki uspołecznionej,
3) ogólne warunki ubezpieczenia od padnięcia żywego inwentarza stanowiącego własność jednostek gospodarki uspołecznionej wydane przez PZU i zatwierdzone przez Ministra Finansów,
4) taryfa ubezpieczeń zwierząt.

§ 14. 1. Ubezpieczenie następuje na warunkach ogólnie obowiązujących wymienionych w § 13 pkt. 3.

2. Przedsiębiorstwa mają obowiązek ubezpieczyć posiadane zwierzęta hodowlane i użytkowe (konie, trzodę chlewną, bydło rogate, owce, kozy).

3. Do ubezpieczenia włączona jest odpowiedzialność PZU za szkody spowodowane przez ogień i piorun, bez pobierania dodatkowej składki.

Ubezpieczenie pracowników od następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 15. Zasady i zakres ubezpieczenia przez przedsiębiorstwo pracowników od następstw nieszczęśliwych wypadków regulują:

1) ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków, wydane przez PZU, zatwierdzone przez Ministra Finansów,
2) specjalne warunki ubezpieczeń ustalone centralnie z PZU,
3) zbiór taryf składek za ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 16. 1. Ubezpieczenie następuje na warunkach specjalnych podanych w załączniku do zarządzenia Nr 116 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 3 sierpnia 1957 r. (Dz. Urz. MB i PMB Nr 4, poz. 28).

2. Przedsiębiorstwa mają obowiązek ubezpieczyć wszystkich stałych i sezonowych pracowników.

3. Ubezpieczenie obejmuje również bez dodatkowej opłaty pracowników Ministerstwa i jednostek budżetowych Ministerstwa, delegowanych służbowo do ubezpieczających przedsiębiorstw, od momentu otrzymania delegacji służbowej do momentu powrotu z delegacji.

4. Obowiązek ubezpieczenia nie obejmuje biur projektów.

5. Na podstawie porozumienia zawartego z PZU w dniu 26 czerwca 1958 r. z dniem 1 stycznia 1959 r. obowiązkowi ubezpieczenia podlegają wyłącznie wypadki, jakie mogą się wydarzyć pracownikom podczas pracy zawodowej oraz w drodze do pracy i z pracy.

Ubezpieczenie członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 17. 1. Zasady i zakres ubezpieczenia członków straży pożarnych od następstw nieszczęśliwych wypadków regulują:

1) art. 11 ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji z dnia 4 lutego 1950 r. (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404),
2) ogólne warunki obowiązkowego ubezpieczenia członków straży pożarnych od nieszczęśliwych wypadków, wydane przez PZU i zatwierdzone przez Ministra Finansów.

2. Ubezpieczenie następuje na warunkach podanych w pkt. 2 poprzedniego ustępu, niezależnie od ubezpieczenia członków straży pożarnych, jako pracowników przedsiębiorstw, łącznie z całą załogą przedsiębiorstwa (patrz §§ 15 i 16 niniejszych wytycznych).

3. Obowiązkowi ubezpieczenia podlegają nie tylko członkowie straży pożarnej bez względu na jej typ (zawodowa, ochotnicza lub obowiązkowa, terenowa, zakładowa) oraz członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa, lecz także umysłowi pracownicy, zajmujący stanowiska w służbach ochrony przeciwpożarowej, chociażby nie byli członkami Korpusu Technicznego — bez względu na szczebel organizacyjny.

Rozdział III.

Ubezpieczenia zalecane.

§ 18. 1. Poza wymienionymi w rozdziale II obowiązkowymi ubezpieczeniami, przedsiębiorstwa mogą zawierać umowy z PZU, w przypadkach uzasadnionych potrzebą gospodarczą, o ubezpieczenie od następującego ryzyka:

1) z tytułu posiadania lub użytkowania pojazdów mechanicznych,
   a) od auto-casco (skrót AC), tj. od rozbicia lub uszkodzenia pojazdu na skutek wypadku, przy czym w przypadku ubezpieczenia pojazdów od AC nie należy ich równocześnie ubezpieczać od ognia, gdyż ryzyko AC obejmuje również szkody ogniowe w pojazdach mechanicznych, natomiast w przypadku nieubezpieczenia pojazdów od AC należy je obowiązkowo ubezpieczyć od ognia,
   b) od odpowiedzialności cywilnej (skrót OC poj. mech.) za uszkodzenie cudzego mienia lub za uszkodzenie osób trzecich przez własny lub użytkowany pojazd mechaniczny,
   c) od nieszczęśliwych wypadków (skrót NW poj. mech.) osób przewożonych własnym lub użytkowanym pojazdem mechanicznym (ubezpieczenie następuje systemem według ilości miejsc lub systemem ryczałtowym), przy czym należy pamiętać, że gdy wypadkowi ulegnie przewożony pracownik przedsiębiorstwa, to przysługują mu dwa odszkodowania z PZU, jedno z ubezpieczenia ogólnego (patrz §§ 15 i 16) i drugie z ubezpieczenia NW poj. mech.

2) od odpowiedzialności cywilnej (skrót OC ogólne) z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa,

3) od nieszczęśliwych wypadków:
   a) pracowników biur projektów,
   b) pracowników objętych obowiązkiem ubezpieczenia (patrz §§ 15 i 16) — w szerszym zakresie od ubezpieczenia obowiązkowego,

4) od uszkodzeń maszyn przemysłowych i budowlanych,

5) od gradobicia plonów,

6) od padnięcia trzody chlewnej w tuczu gospodarczym,

7) od stłuczenia szyb i szkła,

8) od szkód elektrycznych w zakładach przemysłowych — jest to ubezpieczenie uzupełniające do ubezpieczenia środków trwałych od ognia (przedmiotem ubezpieczenia są aparaty, maszyny i urządzenia będące w ruchu, których działanie oparte jest na zjawiskach elektrycznych),

9) od szkód wodociągowych — jes to ubezpieczenie uzupełniające od ubezpieczenia od ognia środków trwałych, przedmiotów nietrwałych, materiałów i towarów.

2. Zawieranie umów o ubezpieczenie od ryzyka wymienionego w ustępie poprzednim uzależnione jest od decyzji dyrektora przedsiębiorstwa.

§ 19. Ubezpieczenie następuje na ogólnie obowiązujących jednostki gospodarki uspołecznionej warunkach ubezpieczenia od ryzyka określonego w § 18 ust. 1 (oddzielne warunki dla każdego ryzyka), wydanych przez PZU i zatwierdzonych przez Ministra Finansów.

Rozdział IV.

Sprawozdawczość.

§ 20. 1. Do sporządzania okresowych sprawozdań ze stanu ubezpieczeń — obowiązane są wszystkie jednostki organizacyjne, prowadzące działalność z zakresu ubezpieczeń majątkowych i osobowych.

2. Sprawozdanie ze stanu ubezpieczeń sporządza się co pół roku według stanu na 30 czerwca i na 31 grudnia każdego roku.

3. Sprawozdanie należy sporządzać w dwu egzemplarzach, na formularzu zatwierdzonym przez GUS (wzór CF4), z których jeden należy przesłać do jednostki nadrzędnej, a drugi pozostawić w aktach jednostki sporządzającej sprawozdanie.

§ 21. 1. Przedsiębiorstwa mają obowiązek przesyłać sprawozdania do swych jednostek nadrzędnych, w terminie 20-dniowym, tj. do dnia 20 stycznia i 20 lipca każdego roku.

2. Przedsiębiorstwa podległe bezpośrednio Ministrowi lub podporządkowane instytutom resortu przesyłają sprawozdania do Departamentu Finansowo-Ekonomicznego.

§ 22. 1. Jednostki nadrzędne sporządzają zbiorcze sprawozdania ze stanu ubezpieczeń na podstawie sprawozdań otrzymanych z przedsiębiorstw.

2. Sprawozdanie zbiorcze powinno być przesłane do Departamentu Finansowo-Ekonomicznego w ciągu miesiąca, licząc od terminu podanego w § 21 ust. 1, tj. do dnia 20 lutego i 20 sierpnia każdego roku.

§ 23. 1. Szczegółowe wytyczne z zakresu sprawozdawczości będą podane oddzielnie.

2. Do czasu wydania szczegółowych wytycznych obowiązują dotychczasowe przepisy ze zmianami, wynikającymi z postanowień §§ 21 i 22 niniejszych wytycznych.

87.

PISMO OKÓLNE nr 44 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 sierpnia 1958 r.

w sprawie pokrywania kosztów budowy studni przy nowobudowanych szkołach.

(Znak: FE/BS/32/58)

W związku z wątpliwościami powstałymi przy stosowaniu przepisów dotyczących budowy studni przy nowobudowanych szkołach, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, po uzgodnieniu z Ministerstwem Oświaty, wyjaśnia, co następuje:

Koszty, związane z budową studni dla nowowznoszonych budynków szkolnych, wykonywanych w myśl przepisów zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli oraz Ministra Oświaty z dnia 13 lipca 1956 r. w sprawie budowy studni przy nowobudowanych szkołach (Dz. Urz. MBMiO nr 16, poz. 122), obowiązany jest pokrywać zamawiający zgodnie z przepisami § 27 ust. 1 pkt b ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe, stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 kwietnia 1958 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Mon. Pol. nr 32, poz. 186).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
J. Wojnar

88.

PISMO OKÓLNE nr 45 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 sierpnia 1958 r.

w sprawie zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych i szkół wyższych w 1958 r.

(Znak: ZP/1/58)

W związku z pismem okólnym nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1958 r. w sprawie zatrudnienia absolwentów szkół zawodowych i szkół wyższych w 1958 r. wyjaśnia się, co następuje:

1. Szkoły kierują absolwentów szkół zawodowych oraz szkół wyższych do odbycia wstępnego stażu pracy stosując odpowiednie obowiązujące dotychczas przepisy w sprawie zatrudnienia tych absolwentów.

2. Propozycje pracy zgłoszone do szkół przez zakłady pracy przed wejściem w życie uchwał nr 195 i nr 196 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. (Mon. Pol. nr 47, poz. 272 i 273) traktowane są jako propozycje odbycia przez absolwentów wstępnego stażu pracy.

3. Przedsiębiorstwa powinny przeanalizować strukturę kwalifikacyjną załóg pracowniczych i ustalić, czy zachodzi potrzeba przyjęcia określonej ilości absolwentów szkół wyższych i szkół zawodowych, aby zapewnić przedsiębiorstwu wyspecjalizowane kadry i w ten sposób usprawnić w przyszłości pracę przedsiębiorstwa.

4. Należy zwrócić szczególną uwagę, aby przedsiębiorstwa położone w województwach zachodnich i na terenach słabo zagospodarowanych, w celu poprawienia struktury kwalifikacyjnej swoich kadr, w szerokim zakresie korzystały z możliwości przyjmowania absolwentów na wstępny staż pracy.

5. Przedsiębiorstwa, które będą mogły zatrudnić absolwentów dopiero po upływie pewnego okresu czasu (np. po przeprowadzeniu zmian organizacyjnych czy personalnych, po uruchomieniu nowego działu produkcji itp.), powinny już obecnie zawierać umowy o odbycie wstępnego stażu pracy z absolwentami, określając w tych umowach termin przystąpienia absolwentów do pracy.

6. Wytyczne w sprawie zatrudnienia tegorocznych absolwentów zawarte są w piśmie okólnym nr 58/14 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 lipca 1958 r. w sprawie kierowania w 1958 r. absolwentów szkół zawodowych i wyższych do pracy dla odbycia wstępnego stażu pracy (Dz. Urz. MPiOS nr 6).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

89.

PISMO OKÓLNE nr 46 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 4 września 1958 r.

w sprawie premiowania maszynistek.

(Znak: ZP/3/58)

W związku z reformą płac w budownictwie powstały wątpliwości co do aktualności zasad premiowaniua maszynistek. W sprawie tej Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Zatrudnienia i Płac wyjaśnia, że obowiązują nadal zasady premiowania maszynistek zatrudnionych w halach maszyn oraz w dwuosobowych zespołach, określone w tymczasowym regulaminie premiowania maszynistek, ustalonym uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiowania maszynistek (Mon. Pol. nr A-125, poz. 1545) oraz w piśmie okólnym nr 30 Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1953 r. (Mon. Pol. nr A-106, poz. 1429).

Przepisy te nie zostały anulowane ani uchwałą nr 80a/58 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 20, poz. 125), ani też zarządzeniem nr 42 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. nr 3, poz. 161).

Premia maszynistek, uzależniona od ilości jednostek wypracowanych ponad ustaloną normę w czasie efektywnie przepracowanych godzin, obliczana jest na podstawie miesięcznych wyników pracy. Normę należy ustalać w wysokości przewidzianej w powołanej wyżej uchwale dla VII grupy uposażenia tj. na 1 godzinę 5 jednostek, oraz na cały dzień — przy 8 godzinnym dniu pracy — 37,5 jednostek. Tak obliczoną premię dolicza się do wynagrodzenia podstawowego maszynistki, ustalonego według nowych zasad.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
O. Vieweger

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5**
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 556

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie do objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-867 cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19".

Cena zł 2,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Druk. LSW. Zam. 941c z dn. 11.IX.58 r. Nakł. 6.500 egz. A-12